

TimeOut

BARCELONA

#638

SEPTEMBRE
2023

2,95€

TE'L PODEM
REGALAR GRÀCIES
ALS NOSTRES
ANUNCIANTS

Elena Martín

És la directora
i protagonista
de *Creatura*,
multipremiada pel·li
catalana sobre
el despertar de
la sexualitat

Parlem de sexe

El diccionari de conceptes clau per trencar
els tabús i gaudir del cos amb naturalitat

Sesiones
acústicas
Septiembre
2023

NITS AL RAVAL

Rooftop Edition ✨

Vistas & Drinks
con música en vivo

Los jueves a las 18.30 h
Rooftop 360°

Cocktails & Live Music by:
Adeline / Sita Simpson
Axel Davis / Alan Da Silva

Nits BLOUNGE

Cena con música
en vivo

Los Viernes a las 21 h
Restaurante B-Lounge

Dinner & Live Music by:
Suzanna / Zulabard / Verdú
Ramiro Pinheiro

Barceló
Raval

Rambla Del Raval 17-21
barcelo.com

Reservas Nits BLOUNGE
933 20 14 87 | raval.mt@barcelo.com

Sumari

Setembre 2023

Ballem amb la Mercè

Seleccionem les perles musicals i les activitats imprescindibles de la gran festa de Barcelona

PÀGINES 22-24 + 40

Torna el mestre

Els fans de Miyazaki tenim a tocar la seva última (?) pel·lícula, *The boy and the heron*

PÀGINA 29

Illes amb gust

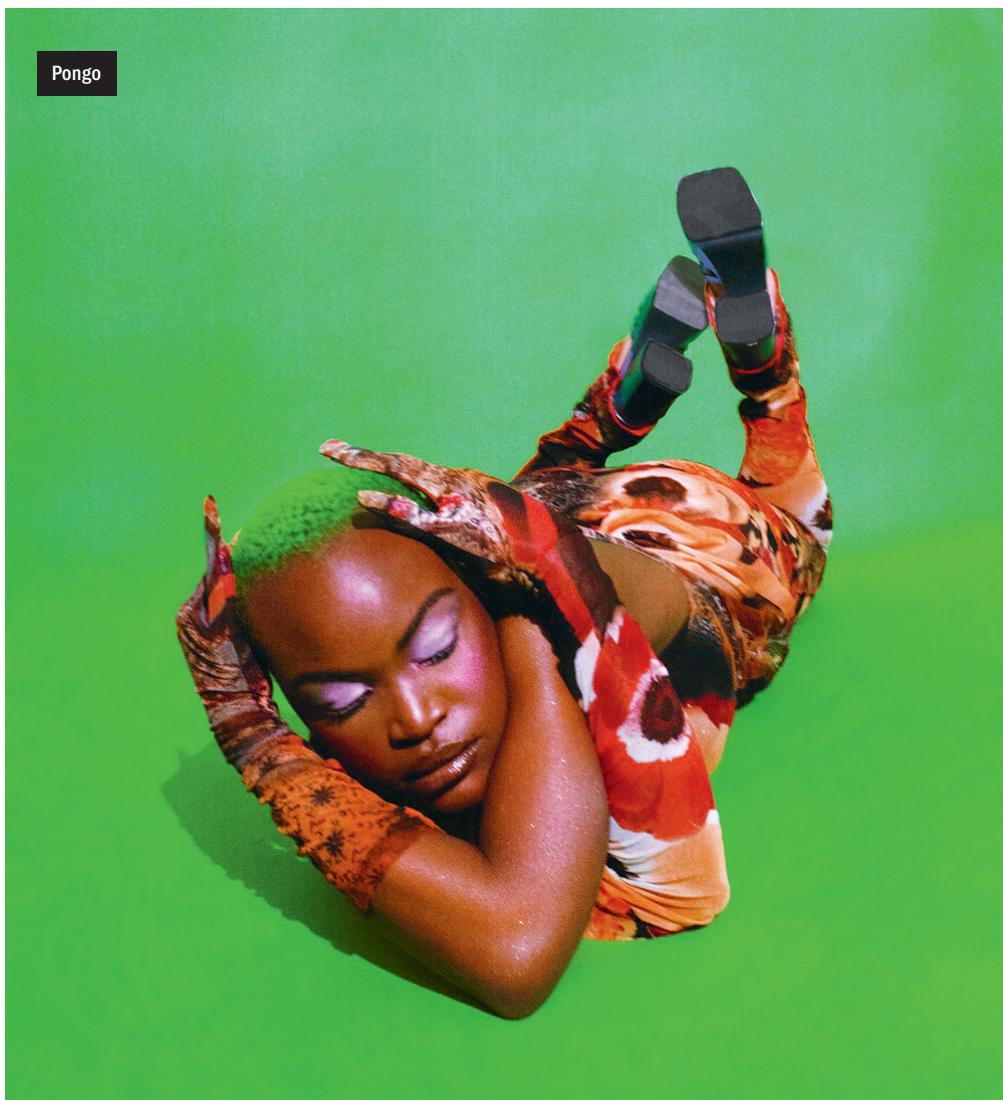
Allarguem les vacances a tres restaurants d'Eivissa i Formentera

PÀGINES 42-43

Salvia

Pongo

AXEL JOSEPH

06. A la ciutat 16. Sexe i diseg en 10 paraules 20. Entrevista a Elena Martín 22. Cultura: Estrenes de cine, teatre, concerts i exposicions 44. Menjar i beure: Bodega Solera i Banquet 38. Coses per fer: Tria la teva aventura 42. Viatges 44. Time In: Sèries, pòdcasts i llibres

Hola, Barcelona

María José Gómez
Directora

Feia broma amb el Borja Duñó, el cap de redacció de Time Out Barcelona, sobre que en aquesta revista explicaria la meua primera experiència sexual. “T’ho imagines?”, em somreia quan de sobte vaig caure que sí, que ho podia fer sense cap mena de pudor ni recança. Perquè la vostra, n’estic gairebé segura, va ser la mateixa: aquella sensació primigènica, aquell primer impuls que obre la porta a l’exploració del cos.

Cal parlar de sexe, perquè encara queden molts temes dels quals no s’ha parlat prou (quan no s’eviten). Per això és tan interessant el plantejament que l’Elena Martín, la protagonista de la nostra portada, ens proposa a *Creatura*, una pel·lícula que aborda la sexualitat amb una valentia que ens interpel·la. Cal parlar de sexe amb nous mots que expressin respecte, consentiment, llibertat i gaudi. Cal parlar de sexe i, a més, posar-lo en pràctica apassionadament.

TimeOut
BARCELONA

Manager Director, Strategy
Eduard Voltas
Manager Director, Sales & Marketing
Mabel Mas
City Manager
Marina Quer

Directora
María José Gómez
Cap de redacció
Borja Duñó
Editors
Ricard Martín, Eugènia Güell i Rita Roig
Disseny
Anna Mateu Mur

Director d’operacions digitals
Àlex Martínez
Directora comercial
Aroa Cervantes
Cap de Branded Content
Begoña Garcia
Social Media Manager
Susana Diaz
Community Manager
Carla Escalà
CRM
Júlia Porto
AdOps & Programmatic Manager
Marcos Oliver
Creative Solutions Designer
Grecia Morales
Creative Copywriter
Carles Rútia
Màrqueting i comercial
Mercè Llubera, Mireia Figueras,
Vanessa González
Project Manager
Adrià Busquets, Núria Grau

Finance Manager
Marta Tapia
Sales Controller & Business Analyst
Guillem Catena
HR & Legal Coordinator
Clara Salom
Senior Accountant
Gabriel Montoya
Junior Accountant
Clara Tang

Han col·laborat en aquest número
Textos: Laia Beltran, Andreu Gomila,
Pere Andreu Jaricod, Alex Montoya,
Serializados, Emma Steen
Fotografia: Scott Chasserot, Irene
Fernández, Ivan Giménez
Correcció de textos: Núria Garcia Caldes,
Txell Coll

Edita
Time Out Spain Media SL és una
societat de Time Out Group PLC

CEO Time Out Group
Chris Öhlund

Reservats tots els drets. Aquesta publicació no pot ésser reproduïda ni totalment ni parcialment sense consentiment del propietari. Tampoc no pot ésser transmesa per cap mitjà o mètode, ja sigui electrònic, mecànic o d’altre tipus. La revista no s’identifica necessàriament amb les opinions expressades pels seus col·laboradors.

Barcelona
Plaça Reial, 18, 1a planta
08002 Barcelona
Comercial i màrqueting 93 880 88 84
comercial.cat@timeout.com
Redacció 93 310 73 43
redaccio.cat@timeout.com
Administració 93 667 78 90

Madrid
Princesa, 17 Primera planta
28008 Madrid
91 418 71 46 / 91 418 71 45
redaccion.es@timeout.com

Impressió Rotocobri
Distribució Suscripess
Dipòsit legal B-44772-2010
ISSN 1888-3850
Time Out Digital ISSN 2462-3385

Exemplar gratuït, prohibida la venda

Amb la col·laboració de la Generalitat de Catalunya
Departament de la Presidència

appec
autor de revistes i digitals

Difusió controlada per:

Imprimim en paper reciclat i retractillem amb materials 100% compostables

Portada: IRISNEGRO
Foto: Scott Chasserot
Agraïments: Restaurant Ca la Nuri

ELS IMPERDIBLES

Tres coses que has de fer aquest mes

ADMIRAR!

ROSSA CORBELLÀ BY ARTESANIA CATALUNYA

Si us van les coses boniques, us interessarà **Contemporània**, la primera fira d’alta artesanía de Barcelona, del 28 al 30 de setembre al Palau de Pedralbes.

LLEGIR!

La Setmana del Llibre en Català dona la benvinguda a la temporada literària al Moll de la Fusta amb més de 300 activitats, del 8 al 17 de setembre.

BALLAR!

Finalistes d’Eufòria (13 h) i Triquell, JazzWoman i Figa Flawas (19 h) actuen al **Concert de la Diada** de l’11 de setembre, gratis al passeig Lluís Companys.

1953 **Voll-Damm** 2023

EDICIÓ ESPECIAL 70 ANIVERSARI

— EL CARÀCTER ES MANTÉ —

A la ciutat

Els valents que obren teatres a Barcelona aquesta tardor

CLARA RUIZ LAGES

Temporada d'estrena amb nous teatres (i sales de cine)

El flamant Heartbreak Hotel de Rigola i el recuperat Espai Texas (teatre i dues sales de cine en català) animen la tardor escènica. Per *Borja Duñó*

BARCELONA GUANYA DOS

espais escènics aquesta tardor.

Ha estat gent del teatre i del cinema els qui s'han arremangat per aixecar noves sales i ara es posen el casc per fer-nos una visita d'obra. El primer que obrirà, el 12 de setembre, serà el Heartbreak Hotel d'Alex Rigola i Irene Vicente, a la tranquil·la plaça de l'Olivereta a Sants-Badal. Ho farà amb el celebrat *Hedda Gabler* d'Ibsen, que protagonitza Nausicaa Bonnin dins de la capsa de fusta que ja es va veure al Lliure. Amb *L'home de teatre*, de Thomas

Bernhard, ja s'entrarà a la sala despullada: un espai amb graderia per a 72 persones que obrirà de dimarts a diumenge. "Serà casa meua", diu Rigola d'aquest magatzem dels anys 50 que havia sigut una escola de *pool dance*. "És com la sala del Lliure, però de les dimensions que volíem per poder explicar les intimitats de l'actor", explica.

I no és casualitat que recordi el Lliure de Gràcia, perquè els arquitectes són els que el van reformar sota les consignes de Rigola: Francesc Guàrdia i Xavier Massaguer, els mateixos que han tirat una paret a terra per unir dues de les

antigues sales dels Texas i convertir-les en un teatre de 200 localitats. "Serà l'únic espai que serà cine, teatre i on et podràs emborratxar", fa broma Anna Rosa Cisqueuella, ànima de Dagoll Dagom, que parla en nom d'un equip de persones (amb Isona Passola i responsables de la Flyhard, entre d'altres). Ho diu perquè l'Espai Texas tindrà un bar que vol ser un punt "social, cultural, de trobada" i dues sales de cine només en català. Obre el 13 d'octubre amb *Pongo*, una comèdia de Judit Martín, Alba Florejachs i Mónica Ballesteros. Tant en un cas com en l'altre, ja podeu comprar les entrades! ■

Centres cívics

Centres culturals

Inscripcions obertes
barcelona.cat/centrescivics

B BARCELONA
CULTURA

Ajuntament de
Barcelona

SÓN LLEGENDA

Laia Carbonell,
Maria Sevilla
i Raquel
Santanera
no volen un
funeral

IVAN GIMÉNEZ

“No enterrarem l’Horiginal, però ja no serà el mateix”

Desnonat de Ferlandina 29, aquest mes l’històric cycle de poesia es farà provisionalment a la Calders

SI NO PROTEGIM els espais culturals de Barcelona correm el risc que el negoci se’ls acabi menjant. Aquest estiu ho hem vist amb el Milano Jazz Club i després amb l’Horiginal, tots dos desnonats per culpa d’un traspàs. Ara, el cycle de poesia es trasllada provisionalment a la llibreria Calders, on es reprendrà a partir del 13 de setembre fins que es trobi un local adient. Pel camí, s’han perdut les escultures i la poesia visual de Ferran Garcia, que la nova propietat del local del carrer Ferlandina ha decidit llençar. En parlem amb Laia Carbonell, coordinadora del cycle amb Raquel Santanera i Maria Sevilla des del 2019.

Després del que ha passat, hi ha qui ha demanat un funeral, però l’Horiginal continuarà, oi?

Sí que tenim previst un acte reivindicatiu, però enterrar-lo no. Continuarem amb els

recitals, però no serà el mateix, perquè el lloc era molt important, amb totes les obres i la poesia visual del Ferran. El teatre tal com era ja no existeix.

L’Horiginal ha sigut un cycle de poesia que s’ha mantingut durant 22 anys. Què creieu que ha significat?

Jo crec que ha estat una peça clau dins la poesia catalana, fins i tot ha pogut arribar a definir una manera de fer poesia, per què l’oralitat pot haver condicionat la manera de fer-la, de projectar-la. I que hi hagi un lloc amb programació estable, setmanal, crea comunitat. És un lloc que ha permès generar sinergies, contactes... d’aquí n’han sorgit editorials. I tot plegat en un món tan digitalitzat. Fins i tot durant la pandèmia vam aprofitar les esclertes que deixaven les restriccions perquè no es perdés aquest espai de poesia viva.

Quins són els millors records que guardareu de l’etapa del carrer Ferlandina?

Nosaltres hi som des del 2019, i del que estem molt contentes és dels micros oberts. N’hem tingut sorpreses molt positives i hi hem descobert noves veus, amb molt de suc.

Com ha de ser el nou local de l’Horiginal?

Ens agradaria que el model de negoci fos més cooperatiu, amb més compromís per la cultura i el barri, i que tinguí una altra visió de projecte, que no sigui purament un negoci. Ni nosaltres cobràvem ni els poetes cobraven, més enllà d’un parell de consumicions, però no hi havia diners pel mig, per bé o per mal. ■ *Borja Duñó*

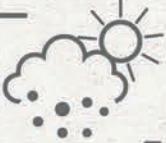
→ @horiginalpoesia

EN TAN SOLS **MITJA HORA** ES POT PASSAR

 DE SOL A TEMPESTA

LA MUNTANYA
ÉS IMPREVISIBLE

LA TEVA
PREPARACIÓ, NO

CONSULTA ELS CONSELLS DE
SEGURETAT A LA MUNTANYA

LA BOTIGA DEL MES

A les seves
mans, les
joies prenen
una dimensió
mística

Assumpta Bou

EN ELS BAIXOS d'un antic monestir del call jueu, l'Assumpta Bou ha trobat el seu lloc: gran part d'aquest espai l'ocupa el taller on treballa a vista dels vianants. La resta és una boutique preciosa on exhibeix les seves creacions. Bou, però, no és una joiera a l'ús: el seu bagatge intel·lectual s'inicia a les facultats de Filosofia i Belles Arts i culmina en cursos de joieria arqueològica a Roma i Florència. "M'horroritza la joieria estatus. A mi em mou el simbolisme: la joia ha de ser un amulet, un talismà, un objecte de poder... Per això, a banda de pedres naturals, faig servir monedes antigues, sobretot gregues i romanes. El meu material base és l'or, el treball amb tècniques mil·lenàries i, fins i tot, amb eines que compro en antiquaris", explica. La deessa Niké, una gorgona, un dofí, una àmfora, el déu Bacus, una abella... Un anell o un penjoll fet a partir d'una d'aquestes petites monedes gravades és un viatge a la nostra història col·lectiva, però també una potent reafirmació individual. "Soc una alquimista", diu ella. I sí, ho és. ■ **Laia Beltran**
→ Assumpta Bou. Montjuïc del Bisbe, 3. assumptabou.com

"Em mou el simbolisme, la joia ha de ser un amulet, un talismà, un objecte de poder..."

L'APARADOR

Manual per introduir la bossa de pell a l'armari masculí. Per **Laia Beltran**

↑ Pas 1: La motxilla 'chic'

Aquesta bossa-motxilla amb cordells regulables de The Henten Bag és una edició limitada i una declaració d'intencions pel to àcid i el disseny imbatible.

→ Bossa Snipe. 199 €. thehentenbag.com

↑ Pas 2: El duet tot terreny

Bandolera o ronyonera? Totes dues! Aquest disseny dual de Fahrenheit, a més de versàtil és una oda a la bellesa i la funcionalitat (i en un verd herba esplendorós).

→ Bossa Post Bag. 139 €. fahrenheit.barcelona

↑ Pas 3: La bossa en majúscules

La bossa de mà elegant i sofisticada ja ha deixat de ser un accessori exclusivament femení: Hereu en té la prova definitiva i la paleta de colors ideal.

→ Bossa Mabra Mini. 420 €. hereustudio.com

Més moda a timeout.cat/botigues

AGÈNCIA CATALANA DE TURISME

Catalunya ve **de gust!**

Descobrir tots els secrets gastronòmics i vinícoles de Catalunya és una aventura que no s'acaba mai. Fins i tot els més sibarites se sorprenden amb noves activitats i experiències!

SEMPRE HI HA algun producte desconegut, algun petit artesà per descobrir, nous restaurants, rutes sorprenents, noves anyades de vins i caves que enamoren com si fos el primer tast i milers d'experiències enogastronòmiques arreu del territori. Quina és la vostra?

Brindem?

Més de 300 cellers obren les portes a qui els vulgui visitar. Podeu fer una passejada entre vinyes, maridar els vins i caves amb productes de la zona, fer rutes, tastos i mil activitats més. Una bona manera de conèixer el patrimoni vinícola català és

seguir alguna de les nou rutes del vi vinculades a les diferents denominacions d'origen. Des de les platges salvatges de l'Empordà fins als Pirineus de Catalunya passant per la plana de Lleida: segur que hi trobeu la vostra!

Què mengem avui?

Com definir la cuina catalana? Des d'aquells peixos sensacionals que arriben a les nostres llotges, la cuina de muntanya, tavernes i bars on les olles fan xup-xup tot el dia fins a restaurants avantguardistes o de cuina internacional propis d'una terra oberta i cosmopolita. Podeu conèixer el patrimoni

DE QUÈ VA...

De descobrir Catalunya mos a mos, copa a copa.

PER QUÈ HI HEU D'ANAR...

Per saber d'on ve el que menges i el que beus.

gastronòmic de Catalunya visitant fires i mercats, assistint a les mil festivitats gastronòmiques o, simplement, cruspint-vos els plats típics de cada lloc que visiteu.

Un viatge a les arrels

Si aquesta temptadora oferta gastronòmica atreu cada dia sibarites de tot el planeta és gràcies a una matèria primera excepcional que es troba a les millors mans. Les de pagesos i ramaders d'arreu del territori que ens brinden productes excel·lents de l'hort, el mar i la muntanya, i d'artesans disposats a compartir el procés d'elaboració dels seus productes. Tasteu-los!

Consulteu el catàleg d'activitats al codi QR i a [escasateva.catalunya.com](https://www.escasateva.catalunya.com)

MODA URBANA

Què es porta a Plaça Catalunya?

Sempre és plena de gom a gom, però si saps buscar, com la *Rita Roig*, hi pots trobar barcelonins plens d'estil!

ASIMETRIA

El top de color carn el va treure d'un mercat de carrer de Londres i la faldilla texana asimètrica i desgastada és de l'Stradivarius.

VISCA EL CONTRAST

Unes sandàlies d'aigua, però de pell, que ressalten sobre el neó dels mitjons!

HO SÓNTOT

Pels accessoris es pot saber qui ets: una funda de mòbil neó, anells daurats, ulleres grosses i un llibre, que no falti!

DE L'IKEA

Si no tens res a amagar, pots dur les teves pertinences en aquesta bossa de reixeta de cotó.

QUI ÉS...

Es diu Yordano, té 23 anys i ens ha jurat i perjurat que no duu els mitjons expressament a conjunt amb la funda del mòbil!

L'HEM ENXAMPAT...

Retrobant-se amb un amic amb qui havien quedat per "parlar de negocis".

SENTIT AL CARRER

Coses divertides (o no) que hem sentit als carrers de Barcelona

Dos homes miren com un gos molt gran fa les seves necessitats al carrer i un d'ells comenta:

-Aquí com a mínim n'hi deu haver mig quilo!

A Correus, una dona reclama:

-No em puc posar en contacte amb el remitent perquè el remitent soc jo!

Una senyora molt enfadada, parlant per telèfon a Les

Corts:

-El tío este de la FIFA [sic], que se lo haga a otro o se vaya de putas, ¿no? Estoy indignada, es como lo de la acera de aquí delante, si no han puesto ni un tubo ni nada, ¿para qué la levantan?

En tens de bons? Comparteix els teus #sentitalcarrer a @TimeOutBCN

BITTER KAS pren Sant Gervasi Sant Gervasi pren BITTER KAS

Del 15 de setembre al 8 d'octubre, gaudeix del teu **Bitter KAS** o d'un '**Bittermut**' (Bitter + vermut) amb tapa a un preu especial.

DESCOBREIX ELS LOCALS PARTICIPANTS I LES SEVES TAPES AQUÍ!

BITTER KAS

TimeOut

LOVE LOCAL

El Camp de l'Arpa de Marta Pérez

Pots viure sense sortir del carrer Rogent? L'actriu i l'*Eugènia Güell* diuen sí. Millor carrer del 2023, si us plau!

TENIA 13 ANYS i descobrir el teatre la va canviar de tal manera, que va tenir l'impuls de deixar marca, i va clavar una agulla de cap a algun racó del ROMEA mentre va pensar, des del fons, amb un sentit de veritat: "Aquí hi tornaré". És, una mica, com li va passar amb el barri on va créixer. En algun punt va marxar del Camp de l'Arpa, però no va poder evitar tornar-hi.

Tot porta a casa

Segurament, cada vegada que surt a l'escenari torna una mica al dia de l'agulla, com si fos una olor. De fet, la Marta podria recordar totes les flaires de la parada del Mercat del Clot dels seus pares i de la botiga de comestibles que també tenien al carrer Rogent. Hi venien galetes, conserves, queviures i cafè, el que en deien "autoservei". Et sabria dir on tenien els iogurts, les galetes i els flams. Torraven el cafè i ella ajudava a recol·locar les coses, omplia potets i farcia paperines, parlava amb aquell i amb l'altre, s'amagava a l'altell, muntava una cabana a les escales i jugava amb la tieta soltera. Vivia el barri des d'un dels punts de trobada més inevitables: una botiga amb una mica de tot, on tothom hi ha de passar una mica per qualsevol cosa. "Quan penso en el barri, a part de ser un

centre nostàlgic, per mi és vida i alegria també ara". A la Marta la coneixen a la majoria de comerços, i té la sort que al Forn Elías li guarden el pa.

Tot porta al ROMEA

De petita, només sortia del Camp de l'Arpa per anar a l'escola Mireia, al Fort Pienc. Quan el centre va fer 25 anys, van fer una obra de teatre al ROMEA. "Va ser la bomba". Es va apuntar al grup de teatre Partiquí del barri i, finalment, a l'Institut del Teatre. I la resta, ja la coneixeu. El 29 de setembre estrena *La dona fantasma*, amb T de Teatre. "És molt especial, m'agrada molt. El final és sorprenent i divertit". I tot plegat, al Teatre ROMEA. Va dir que hi tornaria i això ha fet.

"Recordo totes les olors de l'Autoservei de la meva família"

Xarcuteria Els Nois

Botifarres boníssimes, molta conya i molt bon producte. Van començar sent dos germans, i ara que un d'ells s'ha jubilat, els fills acompanyen el tiet. La Marta sempre hi veia cua, i des que va entrar-hi, sempre hi torna.

→ Rogent, 132.

📍 Set de llegums

Ser adult és apreciar la botiga de llegums cuits que tens a sota de casa. I aquesta, té una mica de tot: cafès, conserves, begudes i uns pòsters a les parets que són una màquina del temps!

→ Rogent, 124.

📍 Oasis Tattoo Bcn

No s'havia fet mai cap tatuatge... fins que la seva neboda va obrir aquest estudi. Les generacions canvien i els carrers es transformen, però sigui amb un autoservei o amb un saló de tatuatges, la família de la Marta segueix arrelada al barri.

→ Rogent, 20.

📍 Peixateria Xavier

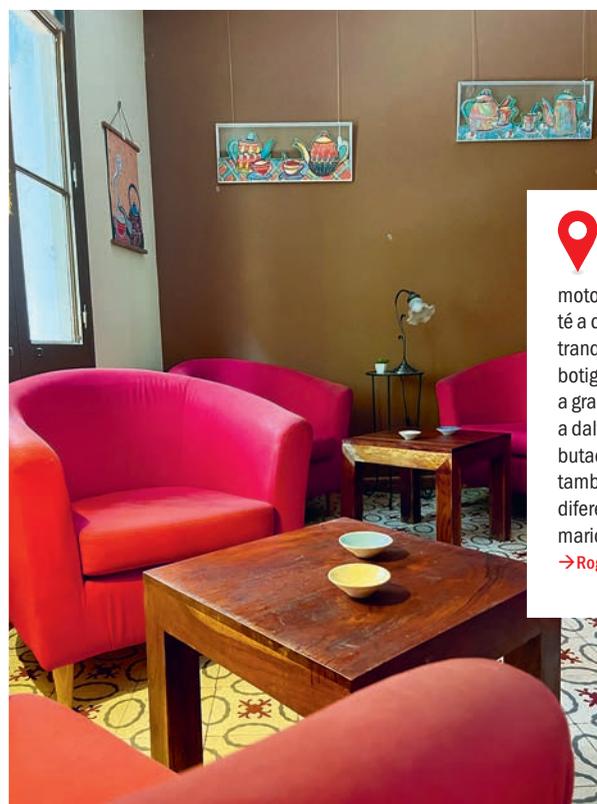
Aquesta peixateria és tan autèntica que ve de gust. Per entrar-hi, has de passar per una cortina de tires i, després, simplement hi ha un marbre amb gel, peix i una balança. La Marta va aprofitar per agafar-se unes bruixes per sopar.

→ Degà Bahi, 6.

Marta Pérez

Una de les quatre de la companyia T de Teatre. L'heu vist a *Jet lag* (TV3, 2001-06), entre altres sèries. Aquest setembre serà al Romea amb *La dona fantasma* i apareix a *Creatura*, d'Elena Martín (vegeu pàg. 20).

→ @mperezsole

📍 SienTe

El café la posa com una moto, així que tenir un saló del té a quatre passes de casa li ha tranquilitzat la vida. Aquesta botiga de tes, roibos i infusions a granel té un espai amagat a dalt amb un saló, taules, butaques i calma. A més, també fan tallers sobre salut, diferents tipus de tes, tasts i maridatges.

→ Rogent, 96.

Més que paraules

El sexe s'ha practicat tota la vida, però la manera com en parlem ha canviat molt els darrers anys. Com que creiem en el poder del lleguantage, us proposem deu mots que potser serviran per tenir converses sobre sexe alliberadores, transformadores i diferents

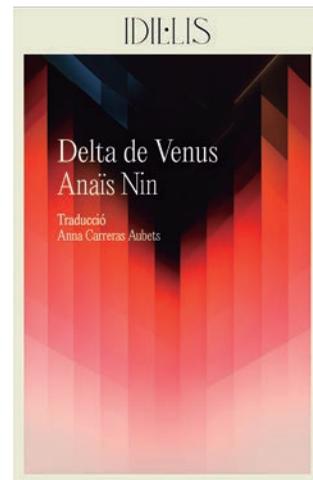
Per **Rita Roig** Fotografia **Irene Fernández**

Desig

El desig és el tema central d'un curs que ha preparat l'Institut d'Humanitats de Barcelona (instituthumanitats.org) per a la rentrée. Diversos ponents –com la filòsofa Elisabeth Duval, l'advocat Diego Falconí i l'artista Àngelo Néstore– s'embarquen en la tasca de pensar el desig des de noves mirades i llenguatges. També hi ha la poeta i novel·lista **Sara Torres**, qui considera que “el desig diu molt de nosaltres, fins al punt que entendre com desitgem ens pot ajudar a crear espais afectius més equilibrats”. Per a Torres, és interessant perquè és “inconscient, irracional i, a la vegada, constitutiu del subjecte”. Tot i que és possible educar-lo, Torres explica que és una tasca difícil perquè duem a les espatlles “una llarga història d'educació patriarcal i heterosexual del desig, que no podem oblidar de la nit al dia”. “Jo no he aconseguit encara desvincular la culpa i el desig, potser per la meua educació cristiana i per la meua socialització com a dona”, confessa l'autora. Per a ella, l'ideal seria que aquesta culpa que va de bracet amb els nostres desitjos s'acabés transformant en responsabilitat, però, perquè això passi, cal seguir pensant i explorant, i espais com l'Institut d'Humanitats són el lloc indicat on fer-ho.

Intimitat

“Un coordinador d'acció reparteix genolleres perquè ningú es faci mal en un rodatge, oi? Nosaltres treballem amb barreres genitals a les escenes íntimes”. La **Lucía Delgado** i la **Tábata Cerezo** són actrius i ara es dediquen a la coordinació d'intimitat: s'asseguren que el contingut íntim de sèries i pel·lícules no sigui gratuït i sigui consentit pels actors i les actrius. Això, que en un principi sembla evident, sovint entra en perill amb les presses del rodatge o la falta de comunicació a l'equip. “Acotacions aparentment senzilles com *s'emboliquen o practiquen sexe* es poden interpretar de mil maneres”, expliquen. Per això consideren necessari “llegir els guions, desglossar-ne el contingut íntim” i reunir-se amb els directors per detallar què passa en cada escena, no només les de sexe, sinó també les d'higiene personal, de petons, etc. “Nosaltres preguntem: què ensenya, la càmera? En quina postura estan?” i, després, parlem amb els actors per conèixer els seus límits de consentiment. “Així, trobem un terreny comú sobre el qual treballar còmodament”. Tot això, la Lucía i la Tábata ho fan des d'Intimact, amb què ja han treballat en més de 25 produccions, entre elles *Élite*, *Smiley*, *Selftape* i *Creatura*, el film d'Elena Martín (vegeu pàgines 20-21).

Idil·lis

El primer llibre publicat per aquesta nova col·lecció de literatura eròtica és el clàssic d'Anais Nin traduït al català

Autoresponsabilitat

Pensar en sexe implica, sovint, pensar en altres persones. Però per la Beti Badia, sexòloga i divulgadora a Platanomelón, “el nostre plaer recau en nosaltres mateixos”. L’educació sexual, diu, “ha normalitzat la masturbació i ha visibilitzat el clítoris, però no hem encetat el meló de l’autoresponsabilitat del plaer”. Veiem el sexe com un intercanvi, “un examen que només s’aprova provocant el màxim plaer en l’altre”. Aquesta “ansietat de la performance”, que pot arribar a causar anorgàsmia o disfunció erèctil, només marxarà si interioritzem que “no som responsables del plaer dels altres, sinó del nostre”. Com es fa, això? “Masturbant-nos i coneixent-nos”, indica; “potser, si vull arribar a l’orgasme durant la penetració, m’he d’estimular el clítoris, o demanar-ho sense vergonya!”, proposa.

Beti Badia

La Beti comparteix la seva saviesa de sexòloga al YouTube de Platanomelón

Ce Quimera

És integrant del col·lectiu Quimera Rosa, que exposa una peça sobre BDSM a l'exposició *Sade. La llibertat o el mal* al CCCB

Performance

"La sexualitat és una performance". Ho diu Ce Quimera, integrant de Quimera Rosa, un laboratori artístic d'experimentació al voltant de les identitats, els cossos i la tecnologia conegut per les seves performances. Per a Ce, la performance no és només un mitjà artístic, sinó la base de la nostra sexualitat, que és construïda i no té res de "natural". Per això, a Quimera Rosa s'han interessat pel sexe BDSM, on tot s'ha de pactar. "En realitat, en totes les relacions sexuals hi ha pactes", explica Ce, "però en les relacions sexuals heterocèntriques i normatives creiem que no són necessaris, perquè ja hi ha unes regles pactades que estan avalades socialment i que marquen com hem d'actuar en la intimitat". A l'expo de Sade del CCCB, una peça de Quimera Rosa i el col·lectiu Post-Op mostra una negociació prèvia al BDSM per fer-nos reflexionar sobre el desig, el consentiment i allò que considerem "normal" en el sexe.

Mala sexualitat

L'antropòloga **Gayle Rubin** va fer servir el concepte de la *mala sexualitat* per posar al mateix sac les identitats i les pràctiques sexuals no dissidents. L'homosexualitat, el BDSM, la pornografia i el poliàmor entren dins aquest paraigua i queden reflectides en l'exposició *Sade. La llibertat o el mal* del CCCB, dedicada al llegat de l'escriptor francès. Segons Rubin, el que considerem *mala sexualitat* articula els nostres pànics morals i, tot i que pot canviar al llarg del temps, sempre designarà aquella sexualitat que no es considera útil, productiva o reproductiva. Per això, passejar per l'exposició de Sade pot fer que ens preguntem quina és la sexualitat que hem interioritzat com a dolenta, i que busquem en la nostra cultura refugis i referents per a qüestionar-la.

Alliberament

L'altra cara de la moneda de la Barcelona com a destí turístic LGBTIQ+ és la història de la lluita per les llibertats sexuals i de gènere. La

ciutat ha sigut l'escenari de manifestacions, celebracions i trobades clau per a la conquesta de drets. La ruta que el MUHBA ha ideat juntament amb el sociòleg i escriptor **Miquel Missé** vol fer-nos trepitjar els llocs de Ciutat Vella on es va lluitar pel que tenim ara. L'itinerari comença al monument de Colom, on el 1977 va tenir lloc primera manifestació a l'estat espanyol per l'alliberament sexual i acaba a la plaçadel Vuit de Març. Pel camí, trepitgem llocs com el carrer Cervantes, on la llibreria *Cómplices* va ser la primera botiga de l'Estat especialitzada en llibres LGBTIQ+, i el carrer Cid, que anava ple de cabarets i espectacles de transformisme. "Volem parlar de repressió però no només dels fets dramàtics, sinó reivindicar Barcelona com a ciutat pionera per la conquesta de drets", explica **Teresa Macià**, responsable d'activitats del MUHBA. La ruta prevista pel 14 de setembre ja ha exhaurit entrades, però el museu n'organitzarà més pels mesos de tardor.

Fantasia

Luc Cerverón és il·lustrador i integrador social. Dibuixa persones amb la pell blava, els cabells violetes, cossos diversos i genitals de tota mena, inspirant-se en el món dels jocs de taula, dels videojocs i de l'anime. "L'arribada al contingut eròtic la fem a través de la pornografia", observa, "però a mi m'agrada que la meua obra mostri referents que trenquin la normativitat". Cerverón ha il·lustrat guies de sexualitat i ha col·laborat amb la revista eròtica *Sextories*. Considera que el desig es pot educar i transformar a través de l'art i, sobretot, de la fantasia: "Un videojoc, per exemple, ens dona un espai de fantasia on explorar rols que no podríem adoptar en la vida quotidiana". Accions com crear un avatar –escollir-li la roba, la morfologia, el caràcter– són transformadores perquè "fan que ens posem a la pell d'altres identitats". El terreny imaginatiu que ofereix el joc, la il·lustració o l'escriptura, diu, "et protegeix mentre explores la pregunta: qui soc jo i què he vingut a fer en aquest món".

Mirada masculina

"Potser som al segle XIX, perquè encara ens fascina que una dona escrigui sobre sexe". La traductora i escriptora **Carlota Gurt** qüestiona l'èmfasi que la premsa ha posat a les escenes sexuals dels seus llibres. "A la meua darrera novel·la, *Sola*, no hi havia relacions sexuals, només moments en què la protagonista es masturbava, però me'n parlaven com si el sexe fos el tema central". Al darrere d'aquestes actituds, l'autora hi veu amagada la mirada masculina: "El discurs

Godomací

Aquesta paraula la va descobrir la Laia Regincós mentre gestava Idil·lis, la nova col·lecció de literatura eròtica en català d'Ela Geminada. El mot ve del català medieval i fa referència a un estrí per masturbar-se, però “sense les connotacions degradants de la paraula consolador, que hauríem d'aparcar”, explica l'editora. El naixement d'Idil·lis vol trencar els tabús que envolten la literatura eròtica i defensar el català com a llengua sexual: “Si llegim i follem en català, hauríem de tenir a l'abast literatura eròtica en la nostra llengua!”, defensa. El 6 de setembre, la col·lecció s'estrena amb la primera traducció al català de *Delta de Venus* d'Anais Nin i una festa dedicada a l'autora a La Calders. I el 14 de setembre, per la Setmana del Llibre en Català, presentaran al públic la resta de títols, entre els quals hi ha *Obres públiques*, de Manuel de Pedrolo.

públic sobre la sexualitat femenina, que ha estat ideat per homes, traspasa a la literatura i, segurament, al cap dels periodistes que m'entrevisten”. La mirada masculina “ens diu que la dona no es masturba i que necessita molts prolegòmens per arribar a sentir desig” i, segons Gurt, a l'hora d'escriure aquestes creences es converteixen en convencions. “Fem servir el·lipsis o donem coses per sobreenteses. Són interferències amb la mirada masculina, i cal lluitar per no caure-hi quan escrivim”, reflexiona. La prosa directa de Gurt combat les convencions barates sobre l'eroticisme i, tot i que al seu nou llibre *Biografia del foc* el sexe té un paper secundari, les escenes sexuals no desapareixen. “Jo escric sobre la vida i el sexe en forma part, no considero que sigui un tema inapropiat per la literatura”, rebla l'escriptora.

Laia Regincós

És la directora i editora de l'editorial Ela Geminada, que va impulsar la col·lecció Idil·lis a través d'un Verkami

Arquetips

Crisi – crisiscoop.org – és un espai de pensament crític al barri de Sant Antoni, que van fundar la **Raquel Miralles** i la **Claudia Caparrós**. Hi ofereixen cursos breus, d'un dia o dos, clubs de lectura i altres activitats que volen treure suc filosòfic a la relació amb el nostre cos, la soledat o el cansament. Aquesta tardor la dediquen a “reflexionar sobre els afectes i els desitjos, situant-nos en posicions una mica fosques”, explica Raquel Miralles. Ho fan donant-li la volta a idees que ens hem menjat amb patates: “Ens encanten els arquetips, volem analitzar les construccions culturals i donar-los un significat nou”. El 3 i 5 d'octubre, per exemple, serà el torn de la *femme fatale*. Miralles, que imparteix el curs, s'aproxima a aquesta figura “com a subjecte, sense moralismes i des d'una mirada feminista”.

“Els arquetips com la *femme fatale*, la mare o la santa, articulen els nostres desitjos i la nostra presència en el món”, sentència Raquel Miralles: “Produeixen gènere, produeixen feminitat i ens condicionen”. Davant d'això, podem rendir-nos o resignificar-los, i a Crisi han escollit el segon camí: “no podem negar la nostra cultura, però podem analitzar-la per trobar-hi buits i significats més amplis”, exposa.

Il·lustracions

Podem veure les obres de Luc Cerverón al seu Instagram @lucceer_art

El despertar dels sentits

Elena Martín tomba tabús parlant de la relació d'una dona amb el seu cos i el seu desig

Per Àlex Montoya
Fotografia Scott Chasserot

LA RODA NO deixa de girar, i el talent jove no deixa de donar alegries al cinema català. Enguany ha estat Elena Martín Gimeno qui, fa uns mesos, es va endur el premi de la Quinzaine des Cinéastes al Festival de Canes amb *Creatura*. Després de debutar darrere la càmera amb *Júlia ist* (2017), l'actriu i directora signa una pel·lícula atrevida que no tem incomodar parlant sense embuts de sexualitat femenina, autodescobriment i inseguretats, plaer i culpa, cossos i vulves.

Tens la sensació d'haver fet una pel·li insòlita?

Començo a creure-m'ho i estic francament sorpresa, si et soc sincera, perquè no m'he considerat mai especialment provocadora. Quan escrivíem el guió amb la Clara Roquet [directora i guionista de *Libertad*] teníem clar que no volíem ser disruptives per ser-ho, ni fer res efectista. Volíem estar a prop de l'honestat, de la pell. Sí que veig que potser visc en una bombolla en què les converses i preguntes que plantegem a la pel·lícula estan sobre la taula. I probablement gran part del món no està en aquest punt, quina pena. Si la pel·li ajuda a obrir debats, per mi serà el més preciós que pot passar.

Podríem dir que *Creatura* no és provocadora però sí que provoca coses en l'espectador.

El primer *feedback* ens diu que la gent surt plantejant-se coses que no havien pensat mai. La intenció és parlar obertament de determinats temes, però no per incomodar, no és una pel·lícula agressiva, ni densa, ni difícil. Tenim una herència que posa la sexualitat i el desig en un lloc de càstig, de foscor, i es generen llacunes en el cos, en el cap, en les emocions. No hi ha educació sexual a les escoles, no hi ha educació sexual en la societat. Segueix sent tabú. La sexualitat en tant que intimitat, perquè la sexualització no ho és. Resulta fàcil veure tetes i culs a la tele. Amb això no hi ha problema.

Tinc la sensació que hi ha una autoconsciència en l'atreuiment de tocar els temes que toqueu i com els toqueu.

Sí, durant tot el procés de guió, amb la Clara i les productores [Marta Cruañas, Ariadna Dot i María Zamora] ens posàvem al límit. Construïem el guió confrontant-lo amb les nostres experiències i també hi havia un punt com de sanació, com de mirar amb tendresa i amb lluminositat totes aquelles parts de nosaltres mateixes que ens han fet sentir avergonyides o culpables, que hem rebutjat

“Tenim una herència que posa la sexualitat en un lloc de càstig, de foscor”

'Creatura'

La Mila recorda la seva infantesa i adolescència per reconciliar-se amb el propi cos i la manca de desig.

→ Als cinemes el 8 de setembre.

i, fins i tot, criticat en altres dones. Amb l'esperança de poder-les celebrar. Per exemple, jo, la primera vegada que em vaig masturbar, vaig sentir-me fastigosa. Llavors estava molt influenciada per un sistema. Ara puc mirar aquella adolescent i dir: “Que mona!”.

Anem a pams amb el retrat de la protagonista. Parlar del descobriment de la sexualitat a la infantesa va ser el més complicat d'escriure?

No, va ser el més fàcil, i el primer que vam enllestir. Hi ha molt pocs referents i això és molt alliberador. Hi ha molta literatura sobre el tema, de psicòlegs, sexòlegs... Una altra cosa és que no s'expliqui. Creativament era estimulante, perquè qualsevol cosa que escrivíssim no l'hauríem vist mai en cinema. No volíem plantejar

res morbós, el repte era ser molt fines en l'escriptura, ni naïfs ni desagradables, i que el resultat fos tendre i natural. És que quasi no es pot parlar de despertar sexual, perquè és més aviat un despertar dels sentits, d'entendre el cos, una qüestió de pura curiositat.

Del despertar sexual a l'adolescència sí que se n'han fet moltes pel·lícules...

Sí, però la majoria amb un punt de vista que no ens interessava.

Quan no has tingut experiències sexuals, o estàs començant a tenir-les, hi ha una desinformació molt *heavy*. Les hormones estan disparades, el teu cos vol conèixer i aprendre, vol saber, i això implica també que el desig està actiu. I no deixes de rebre missatges contradictoris: et diuen que fer el que et demana el cos et denigra, però també et diuen que, si no segueixes els instints, ets una monja. La família et pregunta com és que no tens nòvio, però llavors no pots dormir amb ell. És un puto merder! Escrivint aquesta part del personatge pensàvem en quanta repressió, no només de la sexualitat, també de la ràbia.

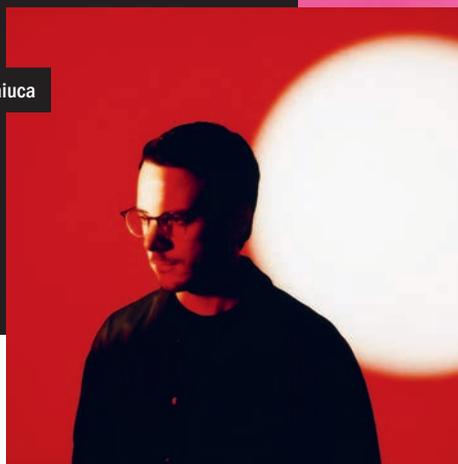
La Mila adulta la interpretes tu... Els teus millors personatges en cinema te'ls has hagut d'escriure tu?

Mira, *Júlia ist* no va ser un repte interpretatiu tan gran. O sigui, la cosa és que era molt novata, i que feia de protagonista i també era la directora de la pel·lícula, i que rodàvem en alemany... Però no eren reptes del personatge. El de *Creatura* sí que és molt complex, amb escenes molt íntimes. En el guió, la repressió en la infància i l'adolescència ve de fora. A l'edat adulta, la repressió ve sobretot de dins. I llavors això suposava estar en un lloc emocional molt concret. És el paper més difícil que he fet fins ara. De vegades queda una mica eclipsat pel doble rol, perquè actuar i dirigir és molt dur, i no sé si ho faré en la propera pel·li. De fet... no, no ho faré [riu]. ■

Cultura

Coordina Borja Duñó
timeout.cat/cultura

Baiuca

La festa de la música

Música Mercè, el BAM i Acció Cultura Viva ens porten més de cent artistes i grups. Aquesta és la tria del *Borja Duñó*

Shego

ALEX GENDRO

1 Pongo

Ja no forma part de Buraka Som Sistema, però Engracia Domingos da Silva sempre serà la jove veu d'aquella famosíssima bomba del kuduro anomenada *Kalemba (Wegue wegue)*. Ja va estar programada a La Mercè del 2018 i, després del seu pas pel Sónar de l'any passat, ara torna amb l'àlbum *Sakidila* (2022), una magnífica col·lecció de cançons on combina pop enganxós, rap i electrònica. Obrirà la nit iLe, ex corista de Calle 13 i germana dels seus líders Residente i Visitante.

→ Teatre Grec. Divendres 22, 23.30 h. Gratis.

2 Shego

Sembla contradictori amb l'auge de les músiques urbanes actuals, però els grups de guitarres puguen amb força i, últimament, molts estan formats íntegrament per noies. És el cas de les madrilenyes

Shego que, després de singles com *Oh boi*, s'han estrenat amb un primer àlbum, *Suerte, chica* (2023) que ens reconcilia amb l'indie més autèntic i aliè a les modes. A més, serà a la plaça Reial, escenari que el BAM recupera pel seu trentè aniversari.

→ Plaça Reial. Divendres 22, 23 h. Gratis.

3 Vicco

Aquest ha estat l'any de Vicco. La seva cançó *Nochentera* ha sonat a tot arreu i a tothora, tant que alguns es pensaven que era d'Aitana. I no, Vicco és una cantant de Tiana que finalment recull els fruits del seu treball gràcies a una cançó que va quedar tercera al Benidorm Fest 2023 i que molts han adoptat com a hit de l'estiu. El concert tancarà la nit de divendres l'escenari més popular, el de la platja del Bogatell, després de les actuacions de Boye i Ginestà.

→ Platja del Bogatell. Divendres 22, 2 h. Gratis.

4 Mushkaa

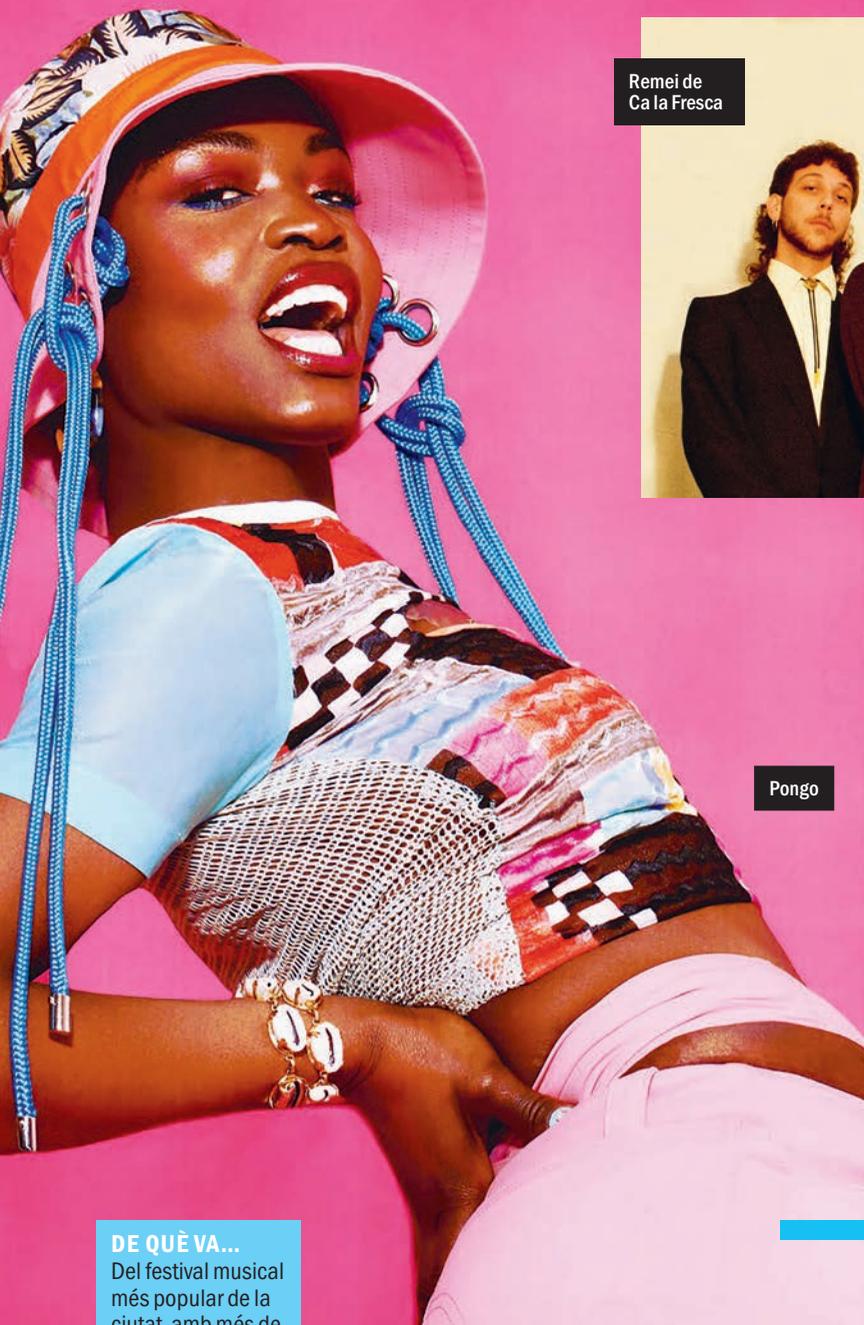
Tothom parla de Mushkaa, i no perquè comparteixi sang amb la Bad Gyal. L'Irma Fareló, amb un estil més hip-hop que el de la seva germana gran, s'ha donat a conèixer a través de col·laboracions amb The Tyets, Figa Flawas i d'altres. L'última, *No m'estima* +, al costat de Julieta i el seu productor habitual Roots, és un himne discotequer per petar-ho fort a les pistes de ball. Un luxe veure-la abans de les dues dates a l'Apolo del febrer amb

les entrades exhaurides i amb ganes que s'animi a publicar un primer àlbum.

→ Moll de la Fusta. Dissabte 23, 22.30 h. Gratis.

5 The Notwist

Més guitarres indie a la plaça Reial, en aquest cas les dels alemanys The Notwist, que van iniciar la seva carrera fa 30 anys amb un so agressiu i influït pel heavy metal. Durant tot aquest temps, però, han anat temperant la seva paleta sonora amb influències de l'electrònica

Remei de
Ca la Fresca

AXEL JOSEPH

Pongo

Tarta Relena -
Cocanha - Los
Sara Fontán

ANNA TENIS

DE QUÈ VA...

Del festival musical més popular de la ciutat, amb més de cent artistes, gratis i per a tots els gustos.

PER QUÈ HI HEU D'ANAR...

Perquè descobrireu músiques meravelloses, més enllà de les modes i els típics caps de cartell.

→ Del 22 al 25 de setembre. Gratis. lamerce.barcelona

experimental, com en el seu disc més recent, *Vertigo days* (2021).
→ Plaça Reial. Dissabte 23, 23 h. Gratis.

6 Marina Herlop

La de Marina Herlop és una de les propostes més singulars i fascinants de la nostra escena musical. Del piano i veu dels seus inicis ha evolucionat cap a una electrònica d'avantguarda plena de polifonies vocals que ha plasmat en el seu tercer disc, *Pripyat* (2022), un conjunt de cançons en llengües estranyes

que ens fan pensar en artistes tan inclassificables com Björk. Això, al Teatre Grec, pot ser místic i revelador.

→ Teatre Grec. Dissabte 23, 23.30 h. Gratis.

7 Baiuca

D'un temps cap aquí alguns dels millors artistes joves s'han capbussat en les seves tradicions musicals per combinar-les amb l'electrònica i crear noves sonoritats. És el cas de Baiuca, el projecte d'Alejandro Guillán Castaño que porta la música folklòrica gallega

als nostres dies amb resultats sorprenents (i ballables). El seu últim disc és *Embruxo* (2021).

→ Moll de la Fusta. Diumenge, 24, 1.30 h. Gratis.

8 Ruinosa y las Strippers de la Rahola

Amb una estètica que recorda el transvestisme dels New York Dolls, Ruinosa y las Strippers de Rahola s'autodefineixen com "les teves travestis subnopers barcelonines de confiança". Amb només tres singles

Rapeja sobre el 'Bohemian rapsody' com a carta de presentació

Mercury

Ruïnosos y las Strippers de Rahola

→ publicats (*pOpper*, *Soy catalana* i *Put a Renfe*), prometen grans dosis de diversió.

→ Fabra i Coats - L'Harmonia. Dissabte 23, 20 h. Grátis.

9 Remei de Ca la Fresca

Els d'Arbúcies són un dels millors grups del panorama català actual. Cançons imaginatives amb cops d'efecte com els de tergiversar el clàssic d'Underworld *Born slippy* a *Nascut descarat* i fer servir un ritme de sardana per versionar el *Paper planes* de M.I.A. a *Tot el que volem és okupar-te el xalet*.

→ Antiga Fàbrica Estrella Damm. Diumenge 24, 14 h. Grátis.

10 Bala Desejo

Amb un disc de debut, *Sim sim sim* (2022), que ha merescut el Grammy llatí a millor àlbum de pop en portuguès i elogiats per Caetano Veloso, els carioques Bala Desejo porten al Grec una efervescent revisió i

actualització del pop tropicalista del Brasil de finals dels 60.

→ Teatre Grec. Diumenge 24, 23.30 h. Grátis.

11 Tarta Relena - Cocanha - Los Sara Fontán

Després de passar per Paral·lel 62 dins el Grec, la triple entesa formada per Tarta Relena, les occitanes Cocanha i Los Sara Fontán porta a l'amfiteatre de Montjuïc el seu nou espectacle, basat en els patrons numèrics, els testimonis i els cants de treball de les fàbriques tèxtils.

→ Teatre Grec. Diumenge 24, 22 h. Grátis.

12 Mercury

La rapera estatunidenca Mercury, que mescla el trap d'Atlanta amb l'hyperpop (i rapeja sobre el *Bohemian rapsody* de Queen com a carta de presentació), debuta al nostre país amb aquest concert del BAM.

→ Moll de la Fusta. Dissabte 23, 00 h. Grátis.

TOP 3 CLÀSSICA

Simfònica, barroca, ballet... El millor del mes per **Pere Andreu Jarriod**

↑ Ludovic Morlot

El director francès dirigeix un atractiu programa per inaugurar la temporada de concerts de l'OBC a L'Auditori, amb obres de Guinjoan, Prokófiev, Cervelló i Beethoven. La solista convidada és la violoncel·lista nord-americana Alisa Weilerstein.

→ L'Auditori. M: Glòries. Divendres 29 i dissabte 30 de setembre, 19 h; diumenge 1 d'octubre, 11 h. 25-55 €.

↑ Eugene Onegin

El Gran Teatre del Liceu obre la nova temporada amb un títol imprescindible de Txaiikovski, basat en la novel·la homònima d'Aleksandr Puixkin, que feia 25 anys que no es representava al teatre. Josep Pons en dirigeix la part musical i Christof Loy s'encarrega de la direcció escènica.

→ Gran Teatre del Liceu. M: Liceu. Del 27 de setembre al 8 d'octubre. 10-286 €.

↑ Homenatge a Alicia de Larrocha

El Palau acull un concert d'homenatge a la gran pianista Alicia de Larrocha, de qui enguany es commemora el centenari del seu naixement, amb la presència dels pianistes Alba Ventura, Marta Zabaleta, Joaquín Achúcarro i Maria João Pires.

→ Palau de la Música. M: Urquinaona. Dilluns 25, 20 h. 25-60 €.

Més música

Robert Plant

Robert Plant porta a Barcelona el seu projecte *Saving grace ft. Suzi Dian*, una formació acústica pensada per fer concerts en petits auditoris en el qual versiona peces de música folk i de l'era psicodèlica: el *setlist* inclou cançons de Moby Grape, Levon Helm, Carole King, Donovan, Band of Joy (el seu primer grup, amb John Bonham) i tradicionals. Tot i que també n'hi ha alguna de Robert Plant amb Alison Krauss, no espereu res de Led Zeppelin.

→ Auditori del Fòrum. M: El Maresme - Fòrum. Dimarts 12 de setembre, 21 h. 56-85 €.

Joe Henry

El músic i productor nord-americà, que ha coescrit algunes cançons amb la seva cunyada Madonna, passa per Barcelona per presentar el seu setzè àlbum d'estudi en solitari *All the eye can see* (2023), una nova demostració de sensibilitat en els camps que més domina: els del folk, el blues i el rock crepusculars amb aires jazzístics i de cambra.

→ Paral·lel 62. M: Paral·lel. Dijous 14 de setembre, 21.30 h. Des de 20 €.

Glove Party amb Pino D'Angiò

El rei de l'italo disco Pino D'Angiò (amb banda completa) és el cap de cartell d'aquesta Glove Party

Robert Plant i Suzi Dian

en què també actuaran Josep Xortó + The Congosound, que acaben de publicar *Equivalència*, avançament del seu nou àlbum.
→ Paral·lel 62. M: Paral·lel. Dissabte 16 de setembre. Des de 20 €.

Woody Allen

Woody Allen torna a la ciutat de *Vicky Cristina Barcelona* amb la seva New Orleans Jazz Band (que des de la mort el 2020 d'Eddy Davis lidera el pianista Conal Fowkes), per inaugurar el Festival de Jazz de Barcelona i demostrar un cop més la seva passió pel gènere. De fet, Allan Stewart Konigsberg –aquest és el seu apel·latiu real– es va posar el nom artístic pel qual tots el coneixem en homenatge al clarinetista, saxofonista i director d'orquestra Woody Hermann.

→ Tívoli. M: Urquinaona. 18 i 19 de setembre, 20.30 h. 45-135 €.

Festival B

El Festival-B es consolida al Parc del Fòrum en una novena edició que també és la més ambiciosa que ha celebrat fins ara. Seran dos dies, el 29 i 30 de setembre, amb una programació que combina pop i rock amb les noves tendències de la música urbana i que reuneix una vintena llarga d'artistes que conformen el bo i millor del panorama de la música independent estatal com Los Planetas, Alizazz, Carolina Durante, Yung Beef, Rojuu, Albany...

→ Parc del Fòrum. M: El Maresme-Fòrum. 29 i 30 de setembre. 53,50-85,40 €.

Nacho Para

Nacho Para, que fins ara havia demostrat el seu gust pel rock d'arrel folk nord-americana presenta el seu disc en solitari *No parking tickets in the clouds* (2022), més acústic i on sona cada vegada més com el seu admirat Bob Dylan. La impossibilitat de tocar junts durant la pandèmia va fer que aquestes cançons sortissin més despullades, però ara torna a reunir els amics per al directe.

→ Club Paral·lel 62. M: Paral·lel. Dissabte 30 de setembre, 20 h. 16 €.

Més música en directe a timeout.cat/concerts

La Setmana del Llibre en Català

Del 8 al 17 de setembre

Moll de la Fusta
Barcelona

Organitza:

ED III TORS.CAT

lasetmana.cat

Teatre i dansa

300 el x 50 el x 30 el

El col·lectiu anarquista FC Bergman, una de les companyies europees més interessants del moment, arriba per primera vegada a Barcelona amb una obra que s'inspira en l'arca de Noè. L'enigmàtic títol fa referència a les mesures de la nau bíblica, i l'obra reflexiona sobre el concepte de comunitat a través d'un grup peculiar de gent, tot combinant els llenguatges del teatre (sense text) i del cinema.

→ T. Lliure de Montjuïc. M: Espanya. 13 i 14 de setembre, 19 h. 11-32 €.

Bèsties

Un text de Monica Dolan que parteix d'una premissa extrema: una nena de 8 anys que vol posar-se pits. Marta Marco interpreta la psicoterapeuta de la mare de la nena, que ens convida a reflexionar sobre la hipersexualització dels menors i sobre fins a quin punt la nostra sexualitat i les nostres decisions morals estan dictades per la cultura popular.

→ Teatre Akademia. M: Hospital Clínic. Del 16 de setembre al 8 d'octubre. 24 €.

Estimadíssims malvats

Es poden estimar els dolents? Jordi Vidal es deixa endur per les músiques i l'espai sonor de Laia Vallès per confessar com el mal ha influït en els seus orígens.

'300 el x 50 el x 30 el'

Mestre de dramaturgs i del teatre contemporani

Tardor Sanchis

La Beckett ret tribut al director valencià José Sanchis Sinisterra i a la seva influència sobre els teatres català i espanyol amb un cicle inspirat en la Tardor

'El lector por horas'

Pinter que ell mateix va impulsar l'any 1996.

L'enceta, del 20 al 24 de setembre, Castroponce. *Teoría y praxis para una vanguardia del siglo XXI*, una obra de Pablo Rosal que s'ofereix com a obsequi al mestre de dramaturgs i que recrea el simposi sobre teatre polític que va tenir lloc el 2015 en aquest petit municipi val·lisoletà.

Continua, això sí, amb obres de Sanchis. Del 27 de setembre al 29 d'octubre s'hi podrà veure *El lector por horas* (amb Pep Cruz, Pere Ponce i Mar Ulldemolins dirigits per Carles Alfaro) i, del 29 de

setembre a l'1 d'octubre, *¡Ay, Carmela!*, el seu text més conegut (amb Paula Iwasaki i Guillermo Serrano, i direcció de Yolanda Porras). A l'octubre, el cicle continuarà amb *Los desiertos crecen de noche* i *Vitalicios*, que dirigirà Sinisterra mateix. ■ B.D.

→ Sala Beckett. M: Poble Nou. Del 20 de setembre al 15 d'octubre. 10-22 €.

Amb text i direcció de Víctor Borràs Gasch, *Estimadíssims malvats* planteja que fins i tot el passat més dolorós es pot transformar en records meravellosos o divertits gràcies a les cançons.

→ Tantarantana. M: Paral·lel. Del 13 de setembre al 8 d'octubre. 17-22 €.

Gran Hotel de las Reinas

Amb la participació de Supremme De Luxe i les concursants de

la tercera edició de Drag Race Espanya, el Gran Hotel de las Reinas es desperta amb les perruques, les boàs i els stiletos tacats de sang. Tretze drags són sospitoses del crim que s'acaba de cometre i ens conviden a esbrinar qui ha estat l'assassí entre números musicals i molt d'humor.

→ Teatre Coliseum. M: Passeig de Gràcia. Del 15 de setembre al 1 d'octubre. 19-49 €.

La plaça del Diamant

Carlota Subirós porta a la sala Gran del Teatre Nacional la novel·la més coneguda de Mercè Rodoreda, que explica la vida de la Natàlia, un personatge que passa pels tràngols de la República, la Guerra Civil i el franquisme, i que aquí està interpretat per onze actrius d'edats diferents: Lurdes Barba, Màrcia Cisteró, Montse Esteve, Paula Jornet, Vicenta Ndongo, Neus Pàmies, Anna Pérez Moya, Alba Pujol, Vanessa Segura, Yolanda Sey i Clara Aguilar, que posa la música en directe.

→ Teatre Nacional de Catalunya. M: Glòries. Del 28 de setembre al 5 de novembre. 32 €.

Las guerras de nuestros antepasados

Carmelo Gómez i Miguel Hermoso puguen a l'escenari del teatre Goya per interpretar la versió teatral de la novel·la de 1975 de Miguel Delibes adaptada per Eduardo Galán i dirigida per Claudio Tolcachir. A través de les entrevistes que el condemnat per homicidi Pacífico Pérez manté amb el psiquiatre de la presó, assistim a unes confessions expressades en el castellà rural que li va donar l'autor val·lisoletà i que acaben sent un al·legat contra la violència.

→ Teatre Goya. M: Universitat. Fins al 15 d'octubre. 20-29 €.

Le congrès ne marche pas

Nou espectacle de La Calòrica al Lliure de Gràcia, aquesta vegada sobre el Congrés de Viena de 1814, la fi de l'Antic Règim i la societat capitalista neoliberal. La dramaturgia de Joan Yago fa que el congrés de potències europees per liquidar el règim de Napoleó sigui una bacanal de menjar, ball i sexe, entre anades i vingudes

d'espies i conspiracions diverses. Una comèdia política que promet ressonar amb força en el nostre temps.

→ Teatre Lliure de Gràcia. M: Fontana. Del 20 de setembre al 22 d'octubre. 11-32 €.

Coses a fer perquè m'escollin: despullar-me, morir

El col·lectiu Ninyas de Papá, format per Raquel Díez, Berta Cardona, Júlia Roch i Carla Font, planteja un escenari en què quatre noies han posat una bomba. Estan tancades al teatre i, una hora abans de l'explosió, n'obren la porta per explicar a la premsa les seves motivacions.

Una obra punk a quatre veus que vol ser un avís abans del desastre.
→ Antic Teatre. M: Urquinaona. Del 7 al 10 de setembre. 14-16 €.

Omar Rajeh - Maqamat 'Beytna's'

El coreògraf i ballarí libanès Omar Rajeh fa fundar Maqamat a Beirut el 2002. Establert a Lió des del 2019, ja ha estat distingit com a Cavaller de l'Orde de les Arts i les Lletres del Ministeri de Cultura francès. Ara, porta a Barcelona l'espectacle *Beytna*, on quatre coreògrafs i quatre músics formen un mosaic humà en el qual ballen, cuinen, mengen i riuen amb el públic, que està convidat al banquet. Amb aquest espectacle artístic i culinari, el Mercat de les Flors enceta la temporada.

→ Mercat de les Flors. M: Poble Sec. Dimecres 27 de setembre, 19 h. 12 €.

Pygmalion's death

Hi ha interessos ocults en la narrativa oficial de la Història de l'Art? L'estudi de creació

'Bèsties'

escènica LST (La Santíssima Trinidad) proposa una obra que es mou entre la instal·lació artística i les noves creacions escèniques per reflexionar sobre un imaginari que ha relegat la dona artista a un paper secundari. Amb ecos de Virginia Woolf, Yoko Ono, John Berger i el film *Origen* de Christopher Nolan, *Pygmalion's death* [Una habitació], ens presenta les angoixes d'una artista (Gaia Bautista) que es veu bandejada i obligada a exercir de musa. Només per a 30 persones!

→ Fundació Joan Brossa. M: Jaume I. Del 20 al 24 de setembre. 5 €.

The party

Sergi Belbel adapta i dirigeix al Poliorama aquesta comèdia negra de la cineasta londinenca Sally Potter amb un elenc espectacular. Queralta Casasayas, Jordi Díaz, Biel Durán, Àngels Gonyalons, Montse Guallar, Marta Ribera i Lluís Soler protagonitzen aquesta història coral que es construeix a través de converses creuades en una festa entre una colla d'amics de classe acomodada. Una sàtira social sobre els nostres dies que Belbel ha portat del cinema al teatre.

→ Teatre Poliorama. M: Catalunya. Del 15 de setembre al 5 de novembre. 11-34 €.

The producers

Ja sabem que cada nova obra del tàndem format per Àngel Llàcer i Manu Guix és un èxit assegurat, però a aquesta vegada ho hauran d'aconseguir posant en escena un fracàs estrepitos, ja que els seus protagonistes planegen fer-se rics produint un immens desastre i després fugir amb els diners. El títol de l'obra amb el pitjor guió, pitjor equip i els pitjors actors? *La primavera de Hitler*. Aquest és l'hilarant argument del musical de Mel Brooks, el més premiat de la història del gènere i que serà al Tívoli fins a finals de novembre.

→ Teatre Tívoli. M: Urquinaona. Del 15 de setembre al 26 de novembre. 23-67 €.

Més arts escèniques a timeout.cat/teatre

Història d'un senglar

OBRA DEL MES

FELIPE MENA

DE QUÈ VA...

Un actor es prepara per fer de Ricard III.

PER QUÈ HI HEU D'ANAR...

Per quedar bocabadats amb la feina de Joan Carreras.

→ La Villarroel. M: Urgell. De l'1 de setembre a l'1 d'octubre. 20-29 €.

HI HA ACTORS que treballen molt, que participen a dues o tres obres cada temporada, que roden sèries i pel·lícules, que sembla que sempre hi són. I potser no són intèrprets populars, famosos, d'aquells que la gent para pel carrer. Fins que un dramaturg de primera els escriu una obra per a ells. Aleshores, tot canvia. Perquè hi ha un abans i un després d'*Història d'un senglar* en la vida professional de Joan Carreras.

L'uruguaià Gabriel Calderón va escriure la història d'un actor que ha de fer de Ricard

III i, de mica en mica, mentre prepara el personatge, es va convertint en aquest ésser menyspreable, iracund i ambiciós de Shakespeare. Carreras s'ha de ficar en la pell del duc de York a poc a poc i de manera contemporània. No té familiars a qui aniquilar per arribar al tron, sinó companys de professió a qui detesta, que creu que no estan a l'altura.

El repte de l'actor és majúscul: ha d'interpretar dos personatges alhora: el de l'actor i el del malvat, fins que arriben a confluir. Però, quan això passa, hem de continuar veient dos personatges. Aquí és on Carreras excel·leix, ja que, posseït per la bogeria homicida i verbal de Ricard, no deixa de tocar de peus a terra. Juga amb les màscares i amb el punt de vista.

La direcció del mateix Calderón és mil·limetrada. Sempre al servei del seu text i del seu actor. Tan sols li cal un tron extret d'un local de BDSM i unes quantes pólvores. I que Carreras digui les coses pel seu nom: que els productors són uns ploramiques, que els dramaturgs són mercaders de l'aire i els directors, ximples i estúpids. Una gran funció, per sucra-hi pa. ■ Andreu Gomila

Cine

Passages

La nova pel·lícula d'Ira Sachs (*L'amor és estrany*) planteja un insòlit triangle amorós per parlar sobre el desig, la rutina, la gelosia, les cruïlles emocionals i les relacions tòxiques. El film ens presenta una aparentment feliç parella gai que veu amenaçada la seva relació quan un d'ells, un narcisista cineasta bisexual, s'embolica amb una dona. Uns fantàstics Franz Rogowski, Ben Wishaw i Adèle Exarchopoulos en són els protagonistes.

→ Dir. Ira Sachs (França, 2023). 91 min. Estrena l'1 de setembre.

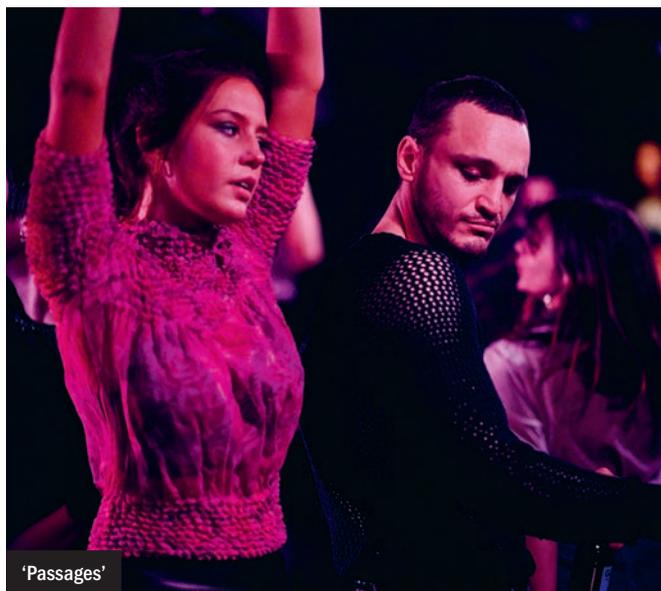
The Equalizer 3

Emesa per TV3, la sèrie *L'equalitzador* va tenir certa repercussió a finals dels 80. Trenta anys després, Antoine Fuqua i el seu actor favorit Denzel Washington (a qui va dirigir també a *Training day* i a *Els set magnífics*) van sumar forces en la seva versió cinematogràfica, que ara arriba a la tercera entrega, sembla que la definitiva. Tot plegat per seguir explicant les peripècies d'un justicier que, en aquesta ocasió, s'enfronta a la màfia italiana.

→ Dir. Antoine Fuqua (Estats Units, 2023). 103 min. Estrena l'1 de setembre.

Tregua(s)

Una actriu i un guionista aprofiten cada vegada que coincideixen en un festival de cinema per tancar-se a l'habitació d'un hotel i mantenir

'Passages'

una relació sexoafectiva secreta que fa una dècada que dura. Tots dos tenen parella i, d'alguna manera, les seves trobades suposen una treva en les seves vides. Bruna Cusí i Salva Reina es pregunten qui són i cap a on van les seves existències en aquest film fonamentat en els diàlegs i en les seves interpretacions.

→ Dir. Mario Hernández (Espanya, 2022). 90 min. Estrena el 8 de setembre.

Fumar provoca tos

Es diu Quentin, va descobrir el cinema en un videoclip i els seus films reformulen les constants de la sèrie B (o Z). Però no parlem de Tarantino, sinó d'en Dupieux. Pel·lícules com *Mandíbules* o *Rubber* mostren una veu desconcertant i divertidíssima. El desvergonyit director francès juga amb l'humor surrealista, absurd i passat de voltes, i aquí satiritza

els superherois barrejant-hi Power Rangers, Tortugues Ninja i contes a la vora del foc. Si ho veus... t'ho creus!

→ Dir. Quentin Dupieux (França, 2023). 80 min. Estrena el 8 de setembre.

Misterio en Venecia

Kenneth Branagh torna a lluir el bigoti d'Hercule Poirot en la seva tercera adaptació de les novel·les d'Agatha Christie. Després d'*Asesinato en el Orient Express* i *Muerte en el Nilo*, ara recupera la novel·la menys coneguda *La festa de Halloween* per repetir la fórmula *whodunnit* amb un repartiment ple de cares conegudes: Michelle Yeoh, Jamie Dorman i Tina Fey participen en un misteri que barreja assassins, disfresses i sessions d'espiritisme.

→ Dir. Kenneth Branagh (Estats Units, 2023). 125 min. Estrena el 15 de setembre.

El sol del futuro

Nanni Moretti torna a la comèdia autoreferencial i als temps de *Caro diario* (que el dia 7 es reestrena a les sales) del nou paradigma audiovisual: el seu personatge, en crisi matrimonial i amb una filla que té una relació amb un home molt més gran, és un cineasta que prepara una pel·lícula sobre el Partit Comunista a la convulsa Itàlia dels 50 mentre es reuneix amb Netflix per un

possible projecte. Moretti en estat pur.

→ Dir. Nanni Moretti (Itàlia, 2023). 95 min. Estrena el 15 de setembre.

Cerrar los ojos

Tres llargmetratges (*El espíritu de la colmena*, *El suri* i *El sol del membrillo*) en 50 anys de carrera han estat suficients per considerar Víctor Erice un dels més grans creadors de la història del cinema. L'impermeable director biscaí, sempre allunyat dels focus, torna, trenta anys després, per parlar d'identitat i de memòria. I ho fa amb la història d'un actor desaparegut en ple rodatge d'una pel·lícula mai acabada. El retorn d'Erice és un dels grans esdeveniments cinèfils de l'any.

→ Dir. Víctor Erice (Espanya, 2023). 169 min. Estrena el 29 de setembre.

The creator

Els darrers mesos, la setena entrega de *Missió: Impossible* i la sèrie *Mrs. Davis* ja han advertit de la potencial amenaça que la intel·ligència artificial pot suposar per al planeta. Ara, el director Gareth Edwards (*Rogue One*) planteja una distopia en què, després d'una guerra, un ex agent de les forces especials ha de matar l'arquitecte que va dissenyar una IA que podria acabar amb la humanitat. John David Washington (*Tenet*) encapçala el cast d'aquest trepidant film de ciència-ficció.

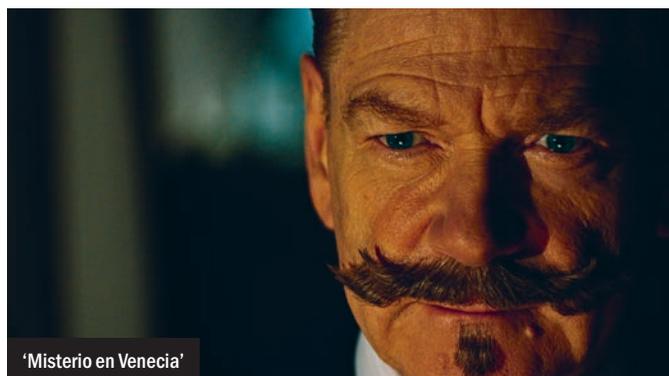
→ Dir. Gareth Edwards (EUA, 2023). 135 min. Estrena el 29 de setembre.

Golpe de suerte

Woody Allen roda en francès per primera vegada a la seva carrera i s'acosta a *Match point* amb una fosca història d'amor i adulteri que acabarà derivant en un assassinat. Niels Schneider (*Las cosas que decimos, las cosas que hacemos*) i Lou de Laâge (*Pequeñas casualidades*) són la parella protagonista d'aquesta pel·lícula, que suposa la número 50 de la carrera de l'incombustible i quasi sempre lúcid Woody Allen.

■ Alex Montoya

→ Dir. Woody Allen (França, 2023). 93 min. Estrena el 29 de setembre.

'Misterio en Venecia'

PREN-NE NOTA

L'última de Miyazaki

ÉS L'ÚLTIMA PEL·LÍCULA de Miyazaki. Última en el sentit de més recent, però també en el sentit de final. El llegendari cofundador de Studio Ghibli, que ara té 82 anys, va dir que es retirava, però una dècada després del seu darrer llargmetratge, *El vent s'aixeca*, hi torna amb *Kimitachi wa do ikiru ka / The boy and the heron* (primer s'havia traduït com *How do you live?*) que diu que ha fet perquè el seu net el recordi quan ja no hi sigui.

Estrenada al Japó el 14 de juliol amb gran èxit de públic, arriba a Europa el 22 de setembre al Festival de Sant Sebastià, però encara no se sap quan la tindrem

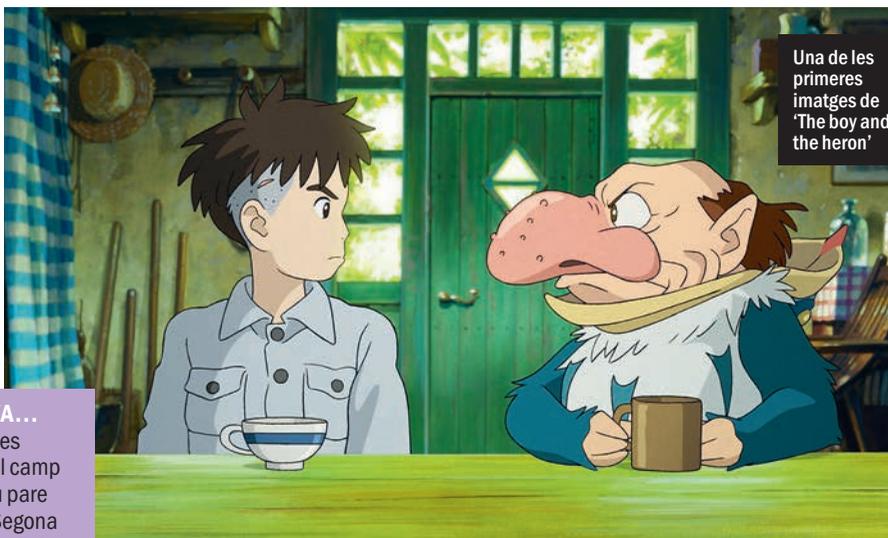
DE QUÈ VA...

En Mahito es trasllada al camp amb el seu pare durant la Segona Guerra Mundial.

PER QUÈ L'HEU DE VEURE...

Perquè podria ser l'última pel·lícula del cineasta japonès.

→ La première europea és el 22 de setembre al Festival de Sant Sebastià.

Una de les primeres imatges de 'The boy and the heron'

a les sales. Inspirada en la novel·la homònima de Genzaburo Yoshino de 1937, la pel·li segueix en Mahito mentre es trasllada al camp amb el seu pare durant la Segona Guerra Mundial, i el nen s'ha d'adaptar a la nova vida. Quan un dia la tia d'en Mahito desapareix misteriosament al bosc, el nen intenta trobar-la en un món d'esperits de vegades perillós. L'últim film de Miyazaki

té un to marcadament més madur i ofereix moments més inquietants que *La Ponya al penya-segat* i *El meu veí Totoro*. Hi ha criatures estranyes, com periquitos antropomòrfics menjadors d'homes, que rivalitzen amb el sense cara i l'esperit pudent d'*El viatge de Chihiro*, i nombroses picades d'ull als treballs anteriors de Miyazaki. ■ Emma Steen / B.D.

L'AUDITORI 2023 2024

PROGRAMACIÓ DE TARDOR

29 I 30 DE SETEMBRE - 1 D'OCTUBRE
**BEETHOVEN:
SIMFONIA
HEROICA**
ALISA WEILERSTEIN - LUDOVIC MORLOT
ORQUESTRA SIMFÒNICA
DE BARCELONA I NACIONAL
DE CATALUNYA

3 I 4 D'OCTUBRE
**QUARTET
CASALS**
XOSTAKÓVITX QUARTETS

22 D'OCTUBRE
**PAQUITO
D'RIVERA I
BANDA MUNICIPAL
DE BARCELONA**
BARCELONA CLARINET PLAYERS
JOSÉ R. PASCUAL-VILAPLANA

25 DE NOVEMBRE
**MAHLER
CHAMBER
ORCHESTRA
I DANIELE GATTI**
GRANS SIMFONIES DE HAYDN,
PROKÓFIEV I STRAVINSKY

L'AUDITORI ÉS
UN CONSORCI DE

AMB EL
SUPPORT DE

AUDITORI.CAT

Art

Fina Miralles. Des de més enllà del temps

Els Espais Volart presenten una exposició de Fina Miralles, amb obres que aprofundeixen en el diàleg entre allò que els ulls no veuen i el que l'artista ens fa percebre. Aquesta artista sabadellenca, que actualment té 72 anys, ha dedicat la seva trajectòria a plasmar una visió cosmocèntrica del món a través dels seus paisatges on la terra, l'atmosfera, el cel, el firmament i els humans esdevenen òrbites d'energia en relació. L'exposició mostra aquesta exploració de Fina Miralles en paral·lel a altres figures que protagonitzen el seu art com la mare biològica, l'arbre còsmic o els éssers d'aigua.

→ Espais Volart. M: Urquinaona. Fins al 14 de gener de 2024. 8 €.

Albarrán Cabrera. L'indestructible

Fotocol·lectania exposa l'obra d'Àngel Albarrán i Anna Cabrera, que han treballat de manera col·laborativa com a fotògrafs des de l'any 1996, creant imatges entre la realitat i la il·lusió gràcies a l'ús de procediments com la impressió en platí, la gelatina de plata, la cianotípia o la impressió pigmentada. Les seves fotografies, d'una textura especial i una aura singular, fan reflexionar sobre el temps, la memòria i la bellesa.

→ Fotocol·lectania. M: Jaume I. Fins al 7 de gener de 2024. 5 €.

'El centre és el sol', de Fina Miralles

Nancy Holt / Dins fora

Nancy Holt va dedicar cinc dècades a pensar sobre els sistemes ocults que constitueixen i estructuren les maneres d'estar i de percebre el món. En l'exposició que li dedica el MACBA, l'espectador es formula aquestes preguntes interactuant amb obres d'art com els *locators*, uns tubs de metall que ens conviden a hiperfixar-nos en elements del nostre entorn o a descobrir jocs visuals quotidians.

→ MACBA. M: Universitat. Fins el 7 de gener de 2024. 10,80 €.

John Berger. Permanent red

John Berger va qüestionar com havien de llegir-se les imatges des de la contemporaneïtat. Va escriure, va dibuixar, va fer fotografies i va teoritzar sobre les nostres maneres de veure. La Virreina li dedica una de les mostres més completes que se li han fet fins avui, centrant-se en el caràcter polític de la seva trajectòria, sota el títol *Permanent red*, nom del llibre homònim, publicat el 1960, en què s'apleguen algunes de les crítiques d'art de Berger per a la revista marxista *New Statesman*, amb la qual va col·laborar durant més d'una dècada, des de 1951.

→ La Virreina. M: Liceu. Fins al 15 d'octubre. Gratis.

La mà guiada

La catalana Josefa Tolrà i la britànica Madge Gillson són dues artistes singulars i oblidades, que mai no es van conèixer però que tenen estils molt similars. Van crear des de l'automatisme i els sabers esotèrics, amb les metodologies de "la mà guiada", el dibuix psíquic i l'escriptura automàtica. El MNAC els dedica una mostra per reivindicar el seu paper en la creació d'una "rereguarda" mística de l'art europeu, plena de dones que traspaven les convencions acadèmiques per parlar sobre qüestions científiques i morals des de l'instint i la llibertat.

■ Rita Roig

→ MNAC. M: Espanya. Fins al 5 de novembre. 4 €.

Les millors expos a timeout.cat/art

GALERIES!

El Gallery Weekend s'instal·la a la ciutat del 14 al 17 de setembre

↑ Berta Cáccamo. Triple recorrido

Berta Cáccamo va ser una pintora abstracta i conceptual gallega a qui la galeria Ana Mas Projects vol recuperar amb una exposició retrospectiva de pintures i papers.

→ Ana Mas Projects. M: Santa Eulàlia. Del 14 de setembre al 3 de novembre.

↑ Teoria dels cossos. Oriol Vilapuig

L'artista exposa a la galeria RocíoSantaCruz les seves obres més recents sobre el cos, en la mostra *Teoria dels cossos*, que pren el nom del llibre de Gabriel Ferrater.

→ RocíoSantaCruz. M: Passeig de Gràcia. A partir del 14 de setembre.

↑ Children and fools. Teresa Estapé

Joiès fetes amb talc, el mineral més tou que existeix, ompliran la galeria Chiquita Room en aquesta exposició de l'obra de Teresa Estapé.

→ Chiquita Room. M: Urgell. Del 14 de setembre al 4 de novembre.

27 SET —
9 OCT

Gran Teatre
del Liceu

ÒPERA INAUGURAL

EUGENE ONEGIN

T X A I K O V S K I

Una història d'amor no correspost, duel fatal i remordiment

Direcció d'escena **Christof Loy** | Direcció musical **Josep Pons**

DIRECCIÓ D'ESCENA **Christof Loy**

LARINA **Liliana Nikiteanu / Mireia Pintó**, TATIANA **Svetlana Aksenova / Kristina Mkhitarian**

OLGA **Victoria Karkacheva / Cristina Faus**, FILIPIEVNA **Elena Zilio / Janina Baechle**

EUGENE ONEGIN **Audun Iversen / Iurii Samoilov**, VLADIMIR LENSKI **Alexey Neklyudov / Josep Bros**

PRÍncep GREMIN / ZARETSKY **Andrea Mastroni / Adam Palka**

CAPITÀ **Josep Ramon Olivé**, MONSIEUR TRIQUET **Mikeldi Atxalandabaso**

COR DEL GRAN TEATRE DEL LICEU (**Pablo Assante**, director)

ORQUESTRA SIMFÒNICA DEL GRAN TEATRE DEL LICEU, DIRECTOR **Josep Pons**

Amb el suport de

liceu.cat - 902 787 397 #EugeneOneginLiceu

Consulteu tot el contingut audiovisual a www.liceuplus.com

Víkingur Ólafsson

MARKUS JANS

Eugènia Balcells

Sons del futur al Palau de la Música

Us proposem deu concerts arriscats, diferents i per a públics inquietos que tindran lloc durant la temporada 2023-24 de l'emblemàtic temple barceloní

SI ENS APROPEM a la programació dels auditoris de música clàssica veurem que, cada cop més, es nodreixen de molta música actual, atractiva i excitant. Com a mínim, aquest és el cas del Palau de la Música Catalana, un temple consagrat a la tradició occidental que, en el seu programa, també inclou propostes simfòniques que s'escapen dels límits habituals, ens apropa intèrprets joves amb idees renovadores i cerca la connexió entre el llenguatge de l'orquestra i els instruments tradicionals amb el de la música pop. La temporada 2023-24 del Palau consta de

més de 150 concerts, alguns d'ells centrats en referents com Bach o Mozart i en directors i solistes com Gustavo Dudamel o Yuja Wang, però també hi ha propostes molt atractives per a un públic acostumat a altres experiències. Us interessa? Us en recomanem deu!

1. Música coral nord-americana

Dos compositors nord-americans actuals presenten els seus propis treballs amb els cors de l'Orfeó Català. Eric Whitacre oferirà una obra que canta a la fràgil bellesa de la vida, *The sacred veil*, basada en escrits de Charles Anthony Silvestri. I el

DE QUÈ VA...

Una selecció de propostes per explorar mirades diferents sobre la música clàssica.

PER QUÈ HI HEU D'ANAR...

Perquè eixampla l'abast d'aquesta música capaç de conquerir nous territoris, del teatre i les arts visuals als videojocs.

brillant i cèlebre John Adams, una matinal enlluernadora a la sala modernista.

→ Dissabte 23 de setembre (Eric Whitacre) i dg. 5 de novembre (John Adams).

2. 'Sweeney Todd' per Halloween

El musical és un dels grans llenguatges de la música del segle XX, i celebrem que es programi en un temple de la clàssica, perquè és tot un reconeixement. La nit de Halloween, a més, ho farà amb un títol ideal per la seva mescla de terror i efectivitat pop. *Sweeney Todd*, una de les obres més importants d'Stephen Sondheim, ens farà tremolar en aquesta data tan especial amb

Recitals i experiències més enllà dels marges habituals de la música clàssica

Cor Jove de l'Orfeó Català

Cor de Cambra del Palau de la Música Catalana

RICARDO RIOS

la participació del Cor Jove de l'Orfeó Català.

→ Dimarts 31 d'octubre.

3. Víkingur Ólafsson

Aquest pianista islandès és una de les grans estrelles del piano mundial amb perfil d'estètica alternativa. Això vol dir que Ólafsson és un intèrpret virtuós, però sempre intenta oferir programes amb un esperit eclèctic, popular, modern i, en ocasions, amb afegits inesperats com una certa decoració electrònica. Al Palau presentarà en directe el seu últim disc, una revisió molt personal de les *Variacions Goldberg* de Bach.

→ Dilluns 6 de novembre.

4. Homenatge a Domènec i Montaner

L'arquitecte del Palau, Lluís Domènec i Montaner, va morir fa 100 anys, i s'ha preparat un programa molt especial per celebrar l'efemèride. Aquest espectacle combinarà dansa, mapping 3D i un repertori musical estretament vinculat a la història de l'edifici, amb peces de Beethoven, Wagner, Bach... però també de Raimon i Ella Fitzgerald. Una proposta estètica per a ments obertes.

→ Dissabte 11 de novembre.

5. Música i natura

La preocupació per la natura i la seva exaltació és un dels

temes que recorre la música clàssica des del segle XIX fins a l'actualitat, un fil invisible que connecta el romanticisme amb la preocupació pel canvi climàtic. Aquest programa del Cor de Cambra del Palau proposarà escoltar peces antigues i actuals –Brahms, Lauridsen, Monteverdi...– i experimentar amb fragàncies.

→ Petit Palau. Diumenge 26 de novembre.

6. L'orgue del futur

Juan de la Rubia és un dels grans talents mundials de l'orgue, un intèrpret que combina tècnica amb innovació sonora, i serà ell qui farà sonar l'orgue Walcker del Palau, que presideix la sala

Abonar-se a la música!

Ser abonats del Palau de la Música Catalana és molt fàcil, i a més podeu triar la vostra preferència a mida. Per exemple, l'opció a la carta –els concerts que vulgueu i en la quantitat que més us convingui– comença a partir de tres concerts, i podeu aconseguir un 10% de descompte en el preu fins a un total de nou entrades. Si en voleu més hi sortireu guanyant, ja que l'abonament a partir de deu concerts permet beneficiar-se del 15% de descompte. I encara podreu canviar les entrades per un altre concert si finalment no us quadren les dates. Tot són facilitats per gaudir d'un any musical de primera.

El Palau s'obre a nous públics amb intèrprets joves

Time Out per al Palau de la Música

Sara Blanch

IVAN MARTINEZ

MalPelo

des de la seva fundació. En aquest concert, la seva música anirà de la mà de les projeccions visuals de la videoartista Eugènia Balcells, per trobar la combinació ideal entre imatge impactant i ressonància solemne.

→ Dijous 18 de gener de 2024.

7. Videojocs simfònics

A través dels videojocs rebem molta música clàssica i es va consolidant un catàleg notable, que fa que les sales en programin. Hi ha títols com *The last of us* o *Final Fantasy* que són veritables clàssics de la música moderna, i molts d'ells s'han adaptat al llenguatge simfònic. En aquest programa especial, l'Orquestra Simfònica del Vallès farà els honors.

→ Dissabte 20 d'abril de 2024.

8. Sara Blanch

Barcelona sempre ha tingut les seves pròpies dives de l'òpera, i en ple segle XXI aquest títol l'ha heretat, per mèrits propis, la soprano Sara Blanch, una cantant lírica de veu lluminosa que, amb constància i treball, s'ha acabat confirmant com una de les millors intèrprets mundials d'ara mateix. En aquest moment artístic tan dolç, Blanch oferirà al Palau un programa en el qual l'acompanyarà al piano un altre músic amb un talent immens, Albert Ginovart.

→ Dijous 2 de maig de 2024.

9. Trio Fortuny & MalPelo

El Trio Fortuny és una formació de cambra clàssica i, en aquesta proposta, s'aproparan a les arts escèniques tocant en directe

la música per a un ballet que interpretarà la companyia de dansa MalPelo, un tipus d'experiència que expandeix els límits possibles de la creativitat i que sempre dona molts bons resultats.

→ Petit Palau. Dimarts 7 de maig del 2024.

10. Alexandra Dovgan

Una de les grans figures musicals del Palau ha estat el pianista rus Grigory Sokolov, que cada any ens fa una visita. Però aquesta temporada, a més, també ho farà la seva deixeble Alexandra Dovgan, una intèrpret de només 16 anys que s'enfronta amb naturalitat a partitures clau per a músics consagrats i que ens sorprendrà amb un programa musical d'alt nivell intel·lectual.

→ Dimecres 8 de maig del 2024.

Sumeu-vos a Grada Jove

Si teniu menys de 35 anys, hi ha un avantatge molt especial que el Palau us ofereix en exclusiva: formar part de la Grada Jove, una comunitat de melòmans que podran gaudir de descomptes de fins un 50% en la majoria dels concerts de tota la temporada, i que us facilitaran accedir a ofertes d'última hora, tenir accés a activitats exclusives dins i fora del Palau i preferència alhora de comprar entrades. Per ser-ne membre només cal registrar-se de manera gratuïta al web (palaumusica.cat/ca/gradajove) i començar a obtenir beneficis musicals des del primer minut!

Trobeu entrades i abonaments a la vostra mida a palaumusica.cat

Escaneja'm!

LA CULLERADA

UN PÒDCAST DE TIME OUT

El primer dimecres de cada mes tens taula reservada amb **Andreu Juanola** i **Andrea Gumes** per parlar d'allò que més ens agrada: menjar i beure!

Escolta tots els capítols a la plataforma que vulguis!

TimeOut

Menjar

Coordina Ricard Martín
timeout.cat/restaurants

Bodega fina, fina

La Bodega Solera és la filla del Bar Mut; una *gastrobodega* que va de Cadis a París, amb parada a Múrcia.
Per Ricard Martín

QUAN EN KIM Díaz s'hi posa, no s'hi posa per poc: els projectes del propietari del Bar Mut –mestre del bar gastronòmic a Barcelona– ens arriben amb comptagotes, però valen el seu pes en or: Bar Mutis (2009, que va forjar la connexió Robert De Niro-Barcelona), Entrepans Díaz (2015, sobren presentacions), i Muticlub (2019), excelsa cocteleria-boïte amb combinats derivats del vi. Som al minut u d'un nou bar Díaz: la Bodega Solera,

“El xerès és una de les nostres grans aportacions al món del vi i cal reivindicar-lo més”

la interpretació que fa de la taverna gaditana creuada amb el bar de vins a la francesa. “Els meus locals sempre tenen un relat, i aquí em vaig imaginar una família andalusa que s'instal·lava a Barcelona i obria una bodega. Van poder enviar els dos nens a estudiar enologia a França, i van tornar amb idees de vins naturals”, explica.

Del bar castís només n'agafa la cervesa ben tirada; la carta de vins, majestuosa: 650 referències en llibreta d'anelles, on “els vins naturals s'integren amb els de tota la vida, i el lema és vi per a tothom”, resumeix Díaz. Una altra missió de la Solera és la de reivindicar el vi de xerès: “Una de les nostres grans aportacions al món del vi, que Shakespeare ja esmentava, i que cal reivindicar”.

Al'entrada et rep el pentinat afro d'en George, herculi tallador de pernil amb titulació, i la parada següent és una barra baixa on mana Dani Sánchez, el segon de

cuina del Bar Mut, que ara porta les regnes d'una “tapa de celler d'alta qualitat, perquè no sabem fer coses batalleres”, diu satisfet Díaz. Sánchez té pares murcians, i ha optat per “reversionar coses de casa i tapes de bodega, combinacions bàsiques però molt ben fetes”.

En una pissarra lluminosa, i a preus quasi populars, hi conviuen delícies del sud com *montaditos de regañá* –llacet de pa, amb amanida russa i anxova– amb una amanida de tomàquet

de Barbastro –marinat amb oli d'hojiblanca i ceba adobada– i un canònic i catalaníssim fricandó: un repertori ampli i versàtil, tan apte per menjar ràpid com per clavar els colzes al marbre i viure la vida. “El nostre km 0 és tota Espanya”, explica el cuiner. Els arqueòlegs de la tapa podran anar més enllà del *mollete* –que també n'hi ha, de cua de toro– i descobrir el *caïllo*: una barqueta amb presa ibèrica, sofregit confitat i allioli, que només es pot demanar a Caravaca de la

Cruz i aquí; boníssim exemple de cuina *sucapà* en miniatura. Es diu així perquè un tal senyor Caílló el reclamava cada dia. Com a bon murcià, Sánchez reivindica el salpicó amb una recepta de calamarsets a baixa temperatura. Posa la cirereta l'espai Lola: un bar dins del bar que homenatja Lola Flores, empaperat amb els èxits de la Faraona: “*Soy del pueblo*

y nunca he querido ser marquesa...”. Si l'estimeu, quedeu-vos-hi. ■

DE QUÈ VA...

Tapeig de bodega i un extensiu bar de vins naturals amb una òptica vuitantera plena d'art i humor.

PER QUÈ HI HEU D'ANAR...

És el nou projecte d'en Kim Díaz, mestre Jedi de la (re)creació de bars vintage.

→ Còrsega, 339.

M: Diagonal. De dc. a dg. de 12 a 24 h. 20-30 €.

FOTOS: IRENE FERNANDEZ

RESTAURANT DEL MES

Banquet

→ Pintor Fortuny, 5. M: Catalunya. 30-35 €. banquetbarcelona.com

FOTOS: BANQUET

DE QUÈ VA...

Un dels grans cuiners de Catalunya reobre a tocar de la Rambla.

PER QUÈ HI HEU D'ANAR...

Recuperació (autoral) de plats a vegades tan oblidats que semblen nous.

SER FIDEL ALS teus principis i fer quadrar la caixa és un repte que en Sergi de Meià, grandios cuiner i fundador de Slow Food Catalunya assumeix des dels seus inicis. El nou intent és Banquet, que ha obert en una cantonada de la Rambla. I quina una! El massís edifici de Pintor Fortuny amb Xuclà, on hi hagué el Sagarra, clàssic popular ravaler. I per aquesta banda aprofundeix el xef de Vilanova de Meià. “Fem cuina popular, catalana i de Barcelona. A un preu raonable et claves un festival: i ho hem de fer molt bé, perquè ara tot val molts diners”, explica.

Sap de què parla: ell és un baluard del km0 radical al restaurant. La seva visió de *La teca* (a Banquet s'allarga l'ombra del cuiner Ignasi Domènech) passa per recuperar plats del patrimoni barceloní: com un boníssim arròs a la milanesa, amb llet crua d'ovella, i els macarrons de l'Adelaida (la seva mare), però també d'ultramar: magnífics bunyols d'escarola, de Menorca. El toc de la casa es manté: la millora del plat fondo amb tècnica, talent i producte escollit en origen; un exemple magnífic són uns peus de porc guisats, alleugerits per la presència de verdures adobades i un cruixent de la seva pell. I com a la Fonda Europa, a la barra hi pots menjar platillo i entrepans substanciosos tot el dia. No gaire lluny, per un duro menys, els turistes mengen tapes infames i beuen còctels amb para-sols. ■ R.M.

Coses per fer

Coordina Eugènia Güell
timeout.cat/que-fer

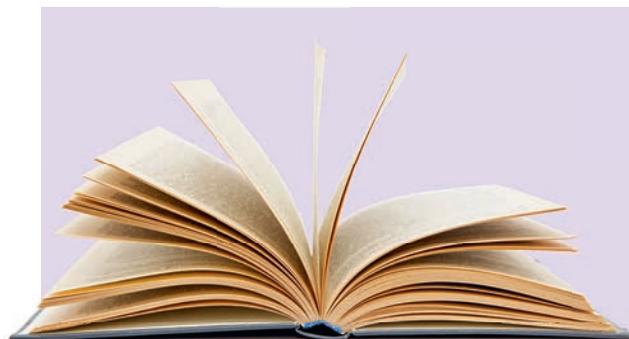
SALVADISCOS

Aquesta botiga de vinils de segona mà és també l'espai d'una associació cultural que programa concerts, tallers i tardes de sessions de DJ de dimecres a diumenge. Hi sona sobretot música negra, però també han ballat electrònica, house, disco, hip-hop i d'altres. "Estem oberts a tot!", diu David Ayllón.

→ Pl. Santa Madrona, 4. M: Poble Sec.
11 € / any.

Tria la teva aventura

L'Eugènia Güell necessitava un hobby i ha descobert que hi ha un club per a cada personalitat. I tu, amb quin encaixes?

UNA DE LES coses més difícils de portar de l'edat adulta és que s'acaben les activitats extraescolars. Sap greu de veritat. Per això, és molt probable arribar als 30 i trobar-te de la feina a casa i de casa a la feina sense hobbies pel mig i amb el risc d'acabar sent una persona avorrida. Però hi ha un avantatge. Amb una mica de sort, s'ha madurat prou per entendre que ser friqui d'alguna cosa és el millor que ens pot passar, i una vegada assumit això, només cal que ens endinsem en aquesta dimensió paral·lela barcelonina composta de hobbies que busquen persones i persones que busquen hobbies. La ciutat és plena de gent que es troba per fer el que els agrada. Per amor a l'art, les persones queden i juguen a cartes, jocs de rol, llegeixen llibres, fumen pipa, ballen sevillanes, dibuixen, construeixen coses, escolten música i reciten poemes en veu alta. Se'n diuen clubs, i n'hi ha per tot arreu. Serà el més semblant que trobareu a una activitat extraescolar. No ho sabies, però amb la tornada a la feina en necessitaves un. Tria la teva aventura!

MAKERS ZONE BCN

És difícil definir què fan en aquest espai de fabricació, perquè s'hi fa de tot. Hi ha taules i eines de tota mena amb gent que restaura mobles, una empresa de tipografia, una persona que té un projecte de sensibilització social i una altra que personalitza samarretes.

→ Ricart, 36. M: Poble-sec. 45 € / mes.

FEMINISME PERA SENYORS

Com que és responsabilitat de cadascú informar-se sobre el moviment, aquest club de lectura d'assaig feminista de La Carbonera, conduït per Josep Pintat, convida els homes a llegir títols com *Odio a las mujeres*, *L'altra banda de la muntanya* i *Bruixes, caça de bruixes i dones* i a quedar per parlar-ne.

→ La Carbonera. M: Poble-sec. 3-12 € / sessió. A partir del 29 de setembre.

SANTS NIGGURATH

Aquí hi fan joc de rol infantil, juguen al Pat Finder i reivindiquen el paper de la dona als jocs de rol (entre d'altres). "No som friquis, només tenim aquesta manera de divertir-nos!", diu la Raquel. L'orgull de ser de Sants també els surt per les orelles.

→ Lleialtat Santenca. M: Plaça de Sants. 20 € / any.

BCN WONDERS

Això no és un club de jocs i prou, sinó que és, per sobre de tot, un espai segur per a les persones del col·lectiu LGBTIQ+. Són unes 40 persones d'entre 18 i 50 anys que es reuneixen els diumenges al Centre Cívic de Sant Martí i juguen des de *Terra Mystica* fins a *Avalon* passant pel *Mario Kart* i *When I dream*.

→ @bcn.wonders. Gratuït.

No t'avorriràs si mires timeout.cat/setembre

CLUB CRONOPIOS

Sessions de micròfon obert, tallers d'escriptura, xerrades filosòfiques, tertúlies, pòdcasts en viu i molta comunitat. Aquest club és una de les resistències culturals de la ciutat, "un lloc on compartir poesia, música i filosofia", diu el coordinador cultural, Ramon Buj. Aquest novembre fan 10 anys!

→ Ferlandina, 16. M: Universitat. Tarifa segons activitat.

INKY FINGERS BCN

Places, carrerons, escultures, fonts, mercats... aquest grup d'*urban sketchers* podria seure cada dia al mateix lloc i fer-ne cada vegada un dibuix diferent. Els Inky Fingers BCN es reuneixen cada divendres a la tarda, trien un indret, en dibuixen el present i després ho pengen a Instagram. És convocatòria oberta, així que només us queda atrevir-vos-hi!

→ @inkyfingersbcn. Gratuït.

COSTURETAS SOCIAL CLUB

Tot torna... i saber cosir està de moda. Aquest club gracienc disposa d'eines i màquines de cosir de diversos tipus, i hi podeu fer tallers, llogar les màquines per hores i passar-ho d'allò més bé a les festes *craft*. Aquest és el senyal que esperaves: posa't a fer la bossa de mà que volies!

→ Verdi, 81. M: Fontana. Tarifa segons activitat.

LOS JUANELE

És el més semblant que veureu a una caseta de la Feria de Abril de Sevilla. Aquest bar és un club natural de sevillanes: el 80% dels clients en saben, i entre tapa i tapa s'aixequen i ballen. Farà 50 anys que el pare d'en Samuel va obrir aquest local. "Encara ara, les nits s'allarguen fins més enllà de les dues de la matinada", explica. Olé!

→ Aldana, 4. M: Paral·lel.

BARCELONA PIPA CLUB

Sí, hi ha un club de gent que queda per fumar pipa, fer esmorzars de forquilla un cop al mes i un campionat de fumada lenta, en el qual guanya qui pot fumar més temps seguit. A la seu, que abans era a la plaça Reial, hi ha un bar i, simplement, xerren i fumen.

→ Santa Eulàlia, 21. M: Verdaguer. 20 €/mes.

Celebra

Festa Major del Poblenou

Prèviament a la Mercè, el barri del Poblenou celebrarà les seves festes amb activitats molt diverses: concerts, tallers, una nit de rock alternatiu (dv. 8), una xocolatada infantil, un vermut rumbero i un xou de drag queens (ds. 9), una diada castellera i havaneres (dg. 10), un concurs de truites (dc. 13) i activitats per a tots els públics per donar i per vendre.

→ Diversos espais del barri. M: Poblenou. Del 8 al 17 de setembre. Gratis.

Festes de La Barceloneta

Anar a les festes del barri de la Barceloneta és una mica com anar d'after. Havent gaudit de la Mercè, tocarà gaudir de més trabucaires, cultura popular, una cercavila i la festa de la sardineta.

→ Diversos espais del barri. M: La Barceloneta. Del 28 de setembre al 8 d'octubre. Gratis.

Surt

Altaveu

Ismael Serrano, Eli Paperboy Reed, Peret Reyes, Mariola Membrives, Soledad Vélez i Santa Salut són alguns dels artistes que actuen a la nova edició del festival Altaveu, que se celebra a diversos espais de Sant Boi de Llobregat.

→ Sant Boi de Llobregat. Del 8 al 10 de setembre. 0-20 €.

Petits Camaleons

No hi ha música ni de grans ni de petits, hi ha música i prou. Així ho demostra aquest festival, que porta Joan Dausà, Triquell, Suu, Doctor Prats, Macaco i Gertrudis, entre d'altres, a nou escenaris diferents per fer concerts adaptats a la canalla. A més, hi haurà activitats paral·leles com tallers, una zona de restauració i alguns concerts per a nadons.

→ Sant Cugat del Vallès. FGC: Sant Cugat. Del 29 de setembre a l'1 d'octubre. 23-28 €.

Estem de festa major!

Del 22 al 25 de setembre,
La Mercè revolucionarà la ciutat... i a tu!

Mirades amunt en l'esperada diada castellera

Centenari de l'Agrupació Fotogràfica de Catalunya

Exposició
09.06.2022 / 29.10.2023

Entrada lliure
Pl. de Pons i Clerch, 2, planta 2a
08003 Barcelona
Tel.: 932 563 420

arxiufotografic@bcn.cat
barcelona.cat/arxiufotografic

Horari de visita
Dl. a ds., de 10.00 a 19.00 h
Dg. i festius, de 10.00 a 14.00 h
(excepte el 24 de Juny)

Accés
Autobús: V15, V17, V19, H14, H16 i 47
Metro: Arc de Triomf (L1) i Jaume I (L4)
Renfe: Arc de Triomf
Bicing: estació 390 Comerç, 36

DEL PICTORIALISME A LA MODERNITAT

COM TENIM EL dipòsit de reserva? L'energia estiuenca sembla que se'ns apagui ara que tornem a la rutina, però en realitat és broma: encara queda la Mercè. Per tant, agafeu aire i comencem: el pregó de l'escriptor Najat el Hachmi el 22 de setembre inaugurarà la programació de cultura popular, música i arts de carrer. Dissabte 23 i diumenge 24 hi haurà diades castelleres, i el correfoc adult tornarà a recórrer el Passeig de Gràcia, mentre que l'infantil baixarà per les Rambles. A més, enguany, el bestiar i les figures de la ciutat tindran dos convidats d'Ucraïna: l'Olga i en Volodímir.

Hola, Kíiv!

La capital ucraïnesa és la convidada de la Mercè 2023, i com a agraïment el país ha ofert aquests dos gegants, que representen els seus prínceps. Seran al Toc d'Inici i passejaran a la Cavalcada. A més, al Palauet Albèniz hi haurà l'Ucraïna Fest, una fira d'artesans i propostes de teatre, dansa i música dels artistes del país refugiats a Catalunya.

Més Mercè

Si passeu per la Ciutadella, veureu el parc transformat en el nou escenari de Terra i Gust, amb propostes musicals i una fira d'alimentació sostenible. D'altra banda, totes les activitats del Mercè Arts de Carrer canvien d'ubicació i es podran veure al Parc de l'Estació del Nord i a la superilla del Consell de Cent. Evidentment, en aquesta edició no hi faltaran ni la música (vegeu les pàgines 22-24) ni la traca final. La del 2023 l'encendrà el Sónar, que acabarà de celebrar els seus 30 anys fent sonar la música del piromusical de la Mercè. Acabarem com sempre: amb llums, colors, música i els ulls al cel. ■ Eugènia Güell

Fòrum Coffee Festival

Si sou dels qui sense un cafè sembla que tingueu el cervell aixafat, aquest festival us deixarà amb la cafeïna pels núvols. La primera edició del Fòrum Coffee Festival reunirà professionals i amants de la cafeïna, i s'hi decidirà qui és el millor barista del país. A més, hi haurà taules rodones, classes magistrals, tastos de cafè, *showcooking*s i activitats per a tots els públics.
→ La Farga de l'Hospitalet. M: La Rambla Just Oliveras. 29 setembre - 1 octubre. 8 € / dia.

Brunch Electronik

Tothom qui vagi a l'àrea exterior del centre comercial Westfield La Maquinista està convidat a ballar al ritme dels artistes Amelie Lens, Milo Spykens, Ahl Iver i Rowsi. Acabareu el diumenge ben amunt!
→ Westfield La Maquinista. M: Sant Andreu. 17 de setembre. 13-22 h. 40,65 €.

Una cita amb la Brigitta

La cupletista, activista social, actriu i presentadora Brigitta

Lamoure estrena el seu primer espectacle, escrit i dirigit per Fèlix Herzog, que homenatja els anys daurats de la comèdia musical catalana i els noms de dona que ocupaven les marquesines del Paral·lel. Només se'n fa una funció!
→ Casino de l'Aliança del Poblenou. M: Poblenou. 14 de setembre. 20 h. 18 €.

Festival de Fado

Dos concerts, una exposició, cinema i una *master class* musical portaran a Barcelona un tast de la cultura portuguesa. Enguany, podrem sentir Raquel Tavares, Luís Guerreiro i Angelo Freire.
→ Paral·lel 62 i Centre Artesà Tradicionàrius. 16 i 17 de setembre. 20 h. 15-35 €.

Gratis!

Portes obertes de la Diada

L'11 de setembre, Diada de Catalunya, diversos museus i institucions de Barcelona obren les seves portes gratuïtament.

Extreme Barcelona

Podeu visitar, per exemple, el MNAC, el Born Centre de Cultura i Memòria, el Palau Güell, el Parlament de Catalunya i el Palau de la Generalitat, entre d'altres.
→ Diversos espais. 11 de setembre. Gratis.

L'Hora del Jazz

La plaça de la Vila de Gràcia torna a ser l'epicentre del jazz català les tardes de diumenge del 10 de 24 de setembre. El festival

L'Hora del Jazz - Memorial Tete Montoliu – que va per la 33a edició, ja! – proposa dos concerts gratuïts cada diumenge amb el bo i millor de l'escena jazzística catalana.

→ Plaça de la Vila de Gràcia. M: Diagonal. Cada diumenge del 10 al 24 de setembre, 18 i 19 h. Gratis.

Extreme Barcelona

Aquest esdeveniment d'esports urbans acollirà proves internacionals de BMX, scootering, skate, break dance i bàsquet 3x3, amb més de 500 esportistes nacionals i internacionals. A més d'activitats d'iniciació en diverses disciplines, també hi haurà una zona de mercat, un espai gastronòmic, una àrea d'escalada i una de motocross elèctric.

→ Parc del Fòrum. M: El Maresme | Fòrum. Del 15 al 17 de setembre. Gratis.

No t'avorriràs si mires timeout.cat/que-fer

NANCY HOLT

DINS FORA

© MACBA - AN 2023 / comunicacio@macba.cat / macba.cat

#NancyHoltMACBA

Reserva la teva entrada a macba.cat

EXPOSICIÓ
FINS AL 07.01.24

Viatges

Coordina **María José Gómez**
timeout.cat/viatges

Menjar amb calma

Les Illes Pitiüses tenen una oferta gastronòmica d'alta volada i km 0.
Per *Ricard Martín*

LA MEVA IDEA de vacances a l'infern seria l'hotel-club més famós del món, a Eivissa: des del balcó de l'habitació –a 2.000 euros la nit– encaixes els cops de mall techno-house de David Guetta, que actua al pati interior. Però les Pitiüses tenen una oferta de gastronomia i calma ideal per al setembre, amb preus –un xic– més assequibles.

Sant Josep de sa Talaia

Un passadís de pedra i flora cobreix els 300 metres que separen el restaurant **Casa Linda** –d'en Cardona, 34, a l'hotel Jardins de Palerm– del poblet eivissenc de Sant Josep de sa Talaia, un oasi blanc i encantador a 10 km de *VilaDJ*. Més que un restaurant, Casa Linda és un jardí *gastro* que només dona de menjar a les nits. “Acabem d'obrir, però hem aconseguit abastir-nos

de producte local de l'illa per a la majoria de plats de la carta”, diu la directora, la Júlia Navarro. Veure com cau la nit en un espai que es fusiona orgànicament amb l'hotel –una masia eivissenca– és tan bonic que a mi, ànima tosca, quasi m'incomoda. Però les reserves cedeixen davant la cuina d'en Tomàs Abellán i en Mariano Segura: una exhibició de sabors mesurats amb punts de gran intensitat, marca de la casa. Com el tàrtar de tomàquet amb mantega –de textura i sabor quasi carnis– o una truita oberta de gambes amb espàrrecs i maionesa de corall. Producte superlatiu en plats que es mengen sense que te n'adonis (el biquini de sobrassada i mell!).

Sant Miquel de Balansat

Saltem al centre d'Eivissa, en un escenari rural paradisiac que

Restaurant Salvia

SHUTTERSTOCK

SHUTTERSTOCK

sembla un bocí de Costa Brava on mai no hagués arribat el turisme de masses. L'hotel Ca Na Xica (Carretera de Sant Miquel, km 10,2) és una meravella de desconexió analògica, al pol oposat del luxe *digihortera* que no et permet obrir l'ascensor sense escanejar-te l'ull. I té el restaurant **Salvia**: és al mig de 8 hectàrees de cultiu sostenible. Hi exerceix el xef Pablo Carrizo; a més de ser bullinià, va tenir l'esplèndid *This & That* a l'Hospitalet, amb la Mónica Artero. A Carrizo el va enxampar la pandèmia a Eivissa i s'hi va quedar. No confiava gaire en l'horta illenca, però “la família

de la parella és de pagès i tastar coses del seu hort em va encantar”, riu. Ofereix un menú degustació –amb predomini vegetal– amb plats com porros a la brasa –amb una maionesa del mateix porro– i formatge de Maó, i cebetes de l'illa amb cruixent de ceba, allioli negre i *beurre blanc* amb piparra. Té la mà trencada a posar la verdura al centre del plat, i convertir-la en objecte de gaudi (però ull a unes brutals croquetes amb sobrassada dels sogres). També hi ha carta, amb plats més estàndards i proteïnics que ens fan recordar com trobem a faltar la seva creativitat hedonista a l'Hospi.

CASA NATALIA

Casa Natalia

SOFAJANER

Casa Linda

Cala Saona, a Formentera

“Formentera era el nostre lloc de desconexió i la pandèmia va ser l’excusa per obrir-hi un restaurant”

Sant Ferran de Ses Roques

I parlant d’un hedonista que ha marxat al camp: en Carles Abellán i la Natalia Juan van obrir **Casa Natalia** a Formentera el 2021. “Era el nostre lloc de desconexió, i la pandèmia va ser una excusa per obrir un restaurant, venir a viure aquí i fer només servei de nit”, explica la mestressa, una hostalera de simpatia sobrenatural. Abellán, amb desenes d’obertures de primera línia, ha fet parada i fonda al carrer Major, 78, de Sant Ferran Ses Roques, un llogarret formenter de calma zen i petja hippy (és al costat de l’Hostal Pepe, fonda i recomanable

restaurant popular, i allà on diu la llegenda rural que Bob Dylan s’hi va recuperar després de l’accident de moto del 1970). No queda ningú viu per corroborar-ho, però sí que certifiquem que a Casa Natalia s’hi menja molt i bé, amb preus inclusius, vist el pa caríssim que donen a l’illa. Una parella hi pot sopar per 80 euros –ha mantingut l’apartat de Tapas 24– o per 600, com fan els veïns de taula a base de vins de luxe. Servidor opta per delícies com les croquetes –un rostit de festa major on notes la cebeta rostida–, les mandonguilles de la iaia de la Natalia, i una lasanya desmuntada que en realitat és un

esplèndid fricandó amb onades de pasta fresca casolana (també hi ha plats de sensibilitat verda, com un delicat fonoll a la brasa amb parmesà i festucs, a la foto). Casa Natalia té un secret: un soterrani-club-cocteleria amb música en directe: Charly’s. Aquí Abellán exposa tota una vida (noctàmbula) amb pòsters de rock, punk i soul. Un lloc d’aquells on el primer que et passa pel cap és agafar un bon gat i demanar-ne una de Dr Feelgood. L’huracà canalla a l’illa de la calma. ■

Més aventures a [timeout.cat/escapades](https://www.timeout.cat/escapades)

Time In

Més títols a
timeout.cat/series

Coordina Borja Duñó
timeout.cat/time-in

Pànic a la tornada

A molts, el setembre ens sembla terrorífic. No ho serà tant amb aquestes sèries...
O sí? Per *Serielizados*

1 **The changeling**
Basada en l'aclamat best-seller de Victor LaValle, *The changeling* és un conte de fades per a adults, una història de terror i un relat sobre la paternitat, l'amor, i en última instància, la humanitat. El nominat a l'Oscar Lakeith Stanfield protagonitza la sèrie donant vida a Apollo Kagwa, un home que es veu obligat a navegar a través d'un món encantat per trobar la seva dona i recuperar la seva vida.
→ Estrena el 8 de setembre a Apple TV+.

2 **El cuerpo en llamas**
Inspirada en el conegut crim de la Guàrdia Urbana que va tenir lloc el 2017 quan un home va aparèixer calcinat al pantà de Foix, la minisèrie ens mostra com l'homicidi va treure a la llum una xarxa de relacions tòxiques, enganys, escàndols sexuals i violència entre diversos agents policials de Barcelona. El cas ja va ser cobert de manera espectacular pel prestigiós programa de TV3, *Crimis*, i ara és el torn de la ficció.
→ Estrena el 8 de setembre a Netflix.

3 **Terenci: La fabulación infinita**
Aquesta sèrie documental s'endinsa en la vida i obra de Terenci Moix mitjançant anècdotes i entrevistes als amics i familiars. Terenci va ser un dels escriptors més populars del nostre temps, a més d'un gran entrevistador i encara millor entrevistat. Vint anys després de la seva mort, aquesta ambiciosa peça documental ens descobreix un Terenci mai vist.
→ Estrena el 22 de setembre a Filmin.

4 **Generación V**
Després de l'èxit rotund de *The boys*, Prime Video ha decidit continuar ampliant el seu esbojarrat univers amb un spin-off centrat en un grup de joves amb superpoders que assisteixen a una universitat per a superherois, dirigida, ni més ni menys, que per Vought International. La sèrie explora l'entrenament dels competitiu herois mentre posen a prova els seus límits físics i morals per ser els millors.
→ Estrena el 29 de setembre a Prime Video.

PÒDCAST DEL MES

Grandes infelices

→ Disponible a Spotify, Apple Podcasts i iVoox.

NO SÉ SI heu assistit a gaires classes de literatura –ni si eren mitjanament bones–, però amb unes quantes a l'esquena acabes constatant que hi ha un tàndem indiscutible: un bon llibre necessita un bon professor, o aquest és almenys el detonant que pot conduir-te a la immersió completa o al desinterès absolut. Aquest pòdcast és com una bona classe de literatura, on el professor és Javier Peña i el llibre és una història real.

“De vegades els escriptors tenen vides de novel·la, i no sempre de les felices”. Així introdueix Peña cada capítol de *Grandes infelices*, un pòdcast de

Blackie Books que explica les vides peculiars –i alguns suïcidis– d'escriptors com Virginia Woolf, Roberto Bolaño, Stefan Zweig i Harper Lee. Al llarg d'uns 45 minuts s'endinsa en les seves històries, sempre sucoses –com l'espectacle que va crear Yukio Mishima per suïcidar-se o la conversa entre Stalin i Mikhaïl Bulgàkov per telèfon–, i ho fa recorrent de vegades a fragments de les seves novel·les i talls de veu, entrelaçant la seva vida amb reflexions sobre la seva tècnica i manera d'escriure, que és, diríem, un altre tàndem indiscutible. Amb contingut de programa de safareig però tractat amb respecte i rigor,

CECILIA DIAZ BETZ

DE QUÈ VA...

Un repàs de les vides dels escriptors... amb finals infeliços.

PER QUÈ L'HEU D'ESCOLTAR...

Pel safareig (o coneixement) que us farà entendre millor alguns llibres!

escoltant *Grandes infelices* sembla que tornis a l'escola, cedint al plaer d'escoltar mentre t'expliquen coses, i fent alguna cosa semblant a allò tan instintiu de llegir un paràgraf, apartar la mirada i abaixar el llibre, que és sempre el moment previ a les millors reflexions. ■ Eugènia Güell

FES DESIGN

WORKSHOPS
CONFERENCIAS
LAB DESIGN
MESA REDONDA
PITCH ALUMNI

→ 15-16/09
2023

→ Antiga Fàbrica
Estrella Damm

Diseña
tu propia
historia

ORGANIZA:

ES DESIGN
@ Planeta Formación y Universidades

PATROCINADOR:

ESTRELLA
DAMM

MEDIO OFICIAL:

EUROPA FM

COLABORA:

soyuz.design
STUDIO

KMG
KMG STUDIO

Pino

TENDENCIAS TV

SOLIDANÇA
SOLIDANÇA

Llibres

Coordina Andreu Gomila
timeout.cat/llibres

Al centre del laberint

ROSER VERNET DIU que “lo mig del món” és on el Montsant i el Siurana es troben i es barregen al terme del Lloar, és a dir, al Priorat, una terra que, després d’anys de no ser-hi, decideix recuperar no només instal·lant-s’hi sinó narrant-la. Un exercici d’escriptura sublim, amb una prosa dúctil i golafre, gens convencional, que ens situa a la frontera de les memòries i del documental, entre la prosa poètica i el relat.

Aquest llibre no és un retorn al passat amb personatges entranyables i el desig de recuperar uns temps que no tornaran. És un volum que, com un laberint, ens porta per viarany desconeixuts i ens ofereix obertures esplèndides,

però també ens enganya perquè passa per grans ciutats. Hi ha història i reflexió. Biografia personal respecte a unes parets i a un paisatge. I pensament sobre un país que ha vist com et feies gran. Tot barrejat, ofereix literatura de la bona, de la que no vols que s’acabi, com les proses crepusculars de Clarice Lispector i les novel·les rurals de Marie-Hélène Lafon. O, dit d’una altra manera: com ser dona i ser de poble en un món

on cotitza més la brillantor del metall que la robustesa d’una olivera.

L’autora del Priorat, nascuda l’any de la pedregada, sap quina és la diferència entre soledat i solitud, entre la boira que ve de l’Ebre i la que ve de l’Urgell, i sap també quan s’eclipsarà la lluna i que quan marxés d’un lloc tot es fa bocins, dins teu. I ens ha regalat aquest llibre perquè fem una passejada amb ella pel seu laberint. ■ *Andreu Gomila*

DOLORS PENYA

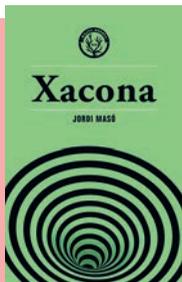

LO MIG DEL MÓN

Roser Vernet

→ Club Editor. 176 pàgs.
19,95 €.

MÉS LECTURES Tres imprescindibles per a la tauleta de nit

↑ Xacona

Una novel·la puzzle que comença amb una esposa que, després de la mort del marit, descobreix la carta d’una antiga amant. Què passarà a partir d’aquí? L’autor ens ofereix múltiples continuacions. Tot un repte.

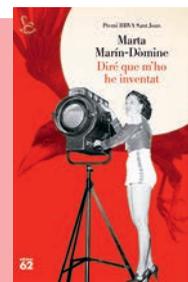
→ Jordi Masó. Males Herbes. 272 pàgs. 19,90 €.

↑ Morir sabent poques coses

Debut en la narrativa d’un dels fundadors d’Els Amics de les Arts. Onze relats amb uns personatges que mostren el ventall d’emocions a les quals és capaç d’abocar-se l’èsser humà quan se sent contrariat.

→ Joan Enric Barceló. Ed. Periscopi. 216 pàgs. 18,50 €.

↑ Diré que m’ho he inventat

Després de la terriblement meravellosa *Fugir era el més bell que teníem*, Marta Marín-Dòmine torna a la novel·la per passar comptes amb la seva mare a través d’una història que es trasllada a la Barcelona de 1950.

→ Marta Marín-Dòmine. Edicions 62. 184 pàgs. 19,50 €.

Una terraza que
te deja sin aliento:
Rooftop B-Heaven,
Hotel Occidental
Diagonal 414

B·HEAVEN
DIAGONAL 414

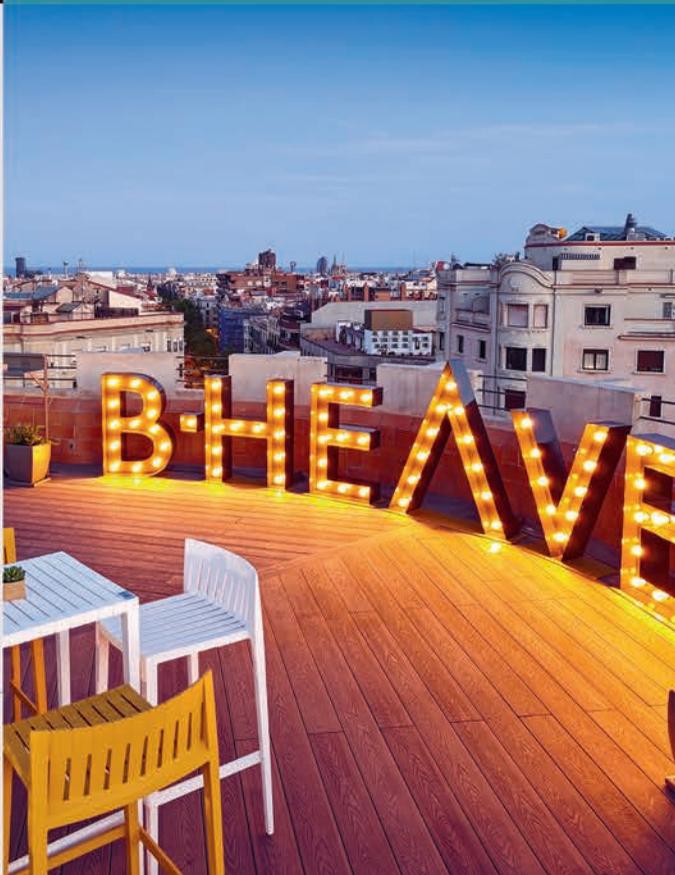
Ya sea por las increíbles vistas de Barcelona, la música en directo o los cócteles de autor, el bar Rooftop B-Heaven 414 es una terraza que no deja indiferente a nadie. ¡Atrévete a quedarte sin aliento con la experiencia B-Heaven 414!

Horario de B-Heaven:
Todos los días de 17:00 PM - 23:00 PM

Animación en vivo:
Todos los viernes de 20:00 PM - 22:00 PM

Av. Diagonal, 414

Occidental Diagonal 414

MERCE

22—25 SETEMBRE 2023

LAMERCE.BARCELONA

Ajuntament de
Barcelona